

Innehållsförteckning

Regionalutveckling	4
1. Ändring av strandskyddslagen och dess tillämpning i glesbygd. – Kalix Ak.....	4
2. Bevarandet av en levande kustkultur och husbehovsfiske. – Kalix Ak.....	5
3. Hållbar regional utveckling i Norrbotten -Luleå Ak.....	8
4. Det civila samhället och minerallagen – Luleå Ak.....	10
5. Stärk de ekonomiska möjligheterna till naturreservat – Luleå Ak.....	13
Miljö - Kommunikation.....	15
6. Ursprungsmärkningen av bränslen, oljan och gas – Luleå Ak.....	15
7. Dela in Sverige i miljözoner – Överkalix Ak.....	17
8. Norrbottniabanan – Luleå Ak.....	19
9. Bothniabanan – Luleå Ak.....	20
11. Mera resurser till åklagarmyndigheten – Luleå Ak.....	23
12. Arbetsmiljön – Luleå Ak.....	25
13. Säkerställ tillsynsverksamheten inom Arbetsmiljöverket – Luleå Ak.....	27
14. Förändring av Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (TFA). – Luleå Ak.....	28
15. Avdrag på del av medlemsavgiften till fackförbund – Luleå Ak.....	29
16. A-kassan – Luleå Ak.....	30
17. ”Tillfällig sjukersättning” – Luleå Ak.....	32
Barn/Unga och Sysselsättning.....	33
18. Tjänstledighet för att prova nytt arbete – Luleå Ak.....	33
19. Stöd till start av näringsverksamhet – Luleå Ak.....	35
20. Gör barnkonventionen till en lag – Luleå Ak.....	36
21. Gör skolan till en lärande miljö för alla – Luleå Ak.....	37
22. Solidariskt ansvar-Ungdomsbrott.....	47
23. Konkurrensneutralitet för offentlig verksamhet – Boden Ak.....	49
24. Solidariskt ansvar- skilsmässa/i äktenskap- Luleå Ak.....	51
25. Solidariskt ansvar – BROTTSOFFER – Luleå Ak.....	53
26. Stripp-klubbar i (jämförda) Sverige år 2013? – Luleå Ak.....	54
27. Stopp för uttag vinster i välfärden – Arvidsjaur Ak.....	56
28. Sekretessens negativa begränsning för ett offensivt drog-förebyggande arbete - Älvsbyns Ak.....	58
29. Gode män och förvaltare – en otidsenlig konstruktion – Luleå Ak.....	60
Nationell och regional Hälso- och sjukvård	62
30. Förbud mot transfetter – Luleå Ak.....	62

31. Tandvården ska ingå i högkostnadsskyddet – Luleå Ak.....	64
33. Insulinpumpar – Luleå Ak.....	66
34: Förebyggande av Psykisk ohälsa och suicid hos barn – Piteå Ak.....	67
35 Prostatacancer – Piteå Ak.....	69
36. MVC och BVC en central del i den regionala utvecklingen – Överkalix Ak.....	71
37. För att bibehålla service i glesbygden förslår vi –enskild.....	72
38. Samlad aktion mot främlingsfientlighet och mot försämringar inom välfärden med hjälp av aktuell lokal information. - Överkalix.....	73
39. Politisk representation för kandidater med utomnordisk bakgrund – Luleå Ak..	75
41. Pensionärer i riksdagen – Luleå Ak.....	77

Regionalutveckling

Karin Åström, Sven-Erik Bucht, Helena Öhlund, Kristina Zakrisson.

1. Ändring av strandskyddslagen och dess tillämpning i glesbygd. – Enskild

Nyborg Ryssbält Storön Socialdemokratiska förening

Strandskyddet är ett skydd för områden i närheten av vatten och är till för att skydda allmänhetens möjligheter till friluftsliv och bevara goda livsvillkor på land och i vatten för djur och växtliv. Skyddet regleras i miljöbalken och i plan- och bygglagen. Kommunerna har huvudansvaret när det gäller tillämpningen av strandskyddsbestämmelserna, och länsstyrelserna ska granska och kan pröva kommunernas beslut.

Under 2009 och 2010 ändrades strandskyddsreglerna för att bland annat göra det lättare att bygga strandnära i glesbygdsområden. Men det har blivit tydligt att de nya reglerna inte har fyllt sitt syfte. Kommuner i glesbygd upplever att det har blivit ännu svårare att få bygga i attraktiva strandlägen efter att de nya reglerna börjat gälla, tvärtemot intentionen med lagstiftningen.

En viktig förändring med de nya reglerna är att kommunerna har huvudansvaret för att fatta beslut om dispenser och upphävanden av strandskyddet. Länsstyrelsen skall enbart fatta beslut om dispens och upphävande av strandskyddet inom statligt skyddade områden (natur- och kulturresevat, biotop- och vattenskyddsområden samt Natura-2000 områden). Trots det granskas samtliga dispenser av Länsstyrelsen, vilket i vårt län regelmässigt leder till avslag.

Detta har i praktiken inneburit att en död hand har lagts över byggandet i strandnära områden i Norrbottens landsbygd och skärgård. Kommunernas strävan att öka attraktiviteten i landsbygden genom att skapa exklusiva boendemiljöer har förhindrats. Detta har skett, trots att tillgången på utrymme för det rörliga friluftslivet är mer än väl tillgodosett i vår landsbygd. Inte ens på redan exploaterade strandområden i skärgården tillåts byggande trots att det finns stora orörda områden för rörligt friluftsliv. Många gånger ökar tillgängligheten till öarna genom att det anläggs bryggor vid stugorna.

Med hänsyn till ovanstående yrkar vi

1:1 Att strandskyddslagen och dess tillämpningar ändras så att byggande i strandnära områden i glesbygd möjliggörs.

1:2 Att distriktskongressen antar motionen och överlämnar den för vidare behandling i riksdagsgruppen.

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 1

Föredragande: Sven-Erik Bucht

Andemeningen med den nya lagstiftningen var att underlätta byggnation i strandnära lägen framför allt i gles- och landsbygd. Att få bygga och bo i vackra och strandnära lägen är en dröm för många i vårt land. När den nya lagen trädde i kraft 1 juli 2009 var förhoppningarna stora. Äntligen skulle det bli möjligt, var många kommentarer särskilt på landsbygden och de mer glest befolkade orterna. Den nya lagen skulle ju ge mer utrymme för regionalt och lokalt anpassade bedömningar. I de delar av Sverige där det finns gott om stränder och lågt bebyggelsetryck skulle de bli lättare att bygga. Samtidigt skärptes möjligheten att bygga i områden som varit utsatta för hårt exploaterings tryck. Men tyvärr blev ju inte verkligheten så.

Sveriges Kommuner och Landsting har i en rapport pekat på att bedömning och handläggning av ärenden med tillämpning av lagen varierar stort mellan länen.

Även SVT har gjort en granskning på utfall av dispenser för byggnation i strandnära lägen. Utfallet har i många stycken inte följt lagstiftarnas ambitioner. I många stadsnära lägen och hårt exploaterade områden har det beviljats fler byggnationer medan det i gles- och landsbygd i många län har försvårats. Detta förhållande har uppmärksammats av Norrbottensbanken via motioner och interpellationer i Riksdagen under den senaste mandatperioden. Frågan är mycket angelägen särskilt för vårt län där många av våra glest bebyggda kommuner upplevt en betydande försämring då byggnation i strandnära lägen i allt för många fall avslagits av länsstyrelsen. Distriktsstyrelsen ställer sig därför till fullo bakom motionen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

2. Bevarandet av en levande kustkultur och husbehovsfiske. – Kalix Ak

Nyborg Ryssbält Storön Socialdemokratiska förening

Husbehovsfiske med nät, efter i första hand sik, har bedrivits i århundraden i våra skärgårdar utan att på något sätt ha stört fiskeresursen negativt eller biologiskt. Fisken går vår och höst in på grunda vatten. Sommartid går den på djupare vatten

och är då inte lika attraktiv när den inte håller samma kvalitet som matfisk, beroende på varmare vatten.

Husbehovsfisket är en viktig del i den traditionella försörjningen för boende längs kusten och en omistlig del av kustkulturen.

Husbehovsfisket efter sik totalförbjöds i princip efter beslut av Fiskeriverket 1 juli 2006. Allt fiske med nät på grundare vatten än 3 m enligt gällande sjökort förbjöds under tiden 1 april t.o.m. 10 juni samt 1 oktober t.o.m. 31 december. Sedan tidigare har införts redskapsbegränsningar som hindrar storskaligt nätfiske. Dessa regler har accepterats och är förankrade hos befolkningen.

Skälet var att man ansåg att bifångster av öring var stor. Från skärgårdsborna hävdar vi att beslutet kom till med felaktiga antaganden som grund. Man kom på lösa grunder fram till att fritidsfisket står för 9-10 gånger större fångster av öring mot yrkesfisket. För Norrbottens del användes ett provfiske i Luleå skärgård hösten 2003 som underlag för beräkningarna. Luleå skärgård är inte representativt för Norrbotten, då Vattenfall årligen sätter ut runt 1,3 miljoner lax- och havsöringssmolt för att kompensera den årliga tillväxten. Med ett provfiske i Luleå skärgård som grund får vi en flerfaldig överskattning det totala fisket av havsöring.

Beståndet av öring vid kusten har ökat redan innan förbudet, vilket visar att den ökning vi nu ser inte har att göra med det ringa fiske som bedrivs med nät. Husbehovsfisket har en försumbar effekt på fiskebalansen men det är en viktig del av kulturen och livsstilen skärgårdsborna.

Det småskaliga fisket är en viktig bärare av kulturarvet i skärgården och vid kusten eftersom bl. a. fisket har bidragit till att forma den kultur som man förknippar med livet i kust- och skärgårdssamhällena. Denna kultur lyfts alltmer fram i olika sammanhang såsom bl. a. när det gäller turismen. Det som idag anses vara av kulturhistoriskt värde i skärgården och i kustbygden har formats av mänskliga aktiviteter, inte minst det småskaliga fisket.

Det minskade småskaliga fisket har redan medfört att små fiskehamnar håller på att förfalla eftersom det naturliga inslaget, nämligen fisket, har upphört bl. a. till följd av den nya fiskelagens bestämmelser om yrkesfiskelicens.

Allt mer koncentreras till de större hamnarna och läget för våra små fiskehamnar försvåras ytterligare. Fiskehamnarna hotas av förfall när underhållet eftersätts och risken är stor att sjöbodan och gästgårdar får skatta åt förgängelsen. Ett levande fiske året om står i samklang med miljömålet om levande kust- och skärgård.

Med hänsyn till ovanstående yrkar vi

2:1 Att förbudet av nätfiske på grundare vatten än 3 m under våren tas bort.

- 2:2 Att förbudet av nätfiske på grundare vatten än 3 m under hösten ändras så att inre skärgården undantas.

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 2

Föredragande: Britta Flinkfeldt Jansson

Ett levande skärgårdsliv innefattar mänskliga aktiviteter. En viktig faktor är husbehovsfisket som motionärerna tar upp. Husbehovsfiske efter sik och också andra fiskeslag ingår i ett kulturarv som vi bör slå vakt om och vårda. Att skärgårdslivet både behöver bevaras och utvecklas manifesteras bland annat genom Mare Boreale, ett leaderprojekt som bland annat har till uppgift att skapa ett attraktivt skärgårdsliv längs havskusten.

Motionärernas beskrivning av verkligheten känns igen. Många insatser i vår skärgård och i dess anläggningar har gjorts av frivilliga krafter i samband med husbehovsfiske och de begränsningar som infördes 2006 bidrar till att hämma det rika skärgårdslivet och medför till sist att anläggningar förfaller och därigenom att tillgängligheten till en attraktiv skärgård blir sämre.

Oaktat motionärernas ambitioner är det viktigt att vi följer forskning och utveckling såväl när det gäller att ha ett långsiktigt bärkraftigt fiskebestånd för alla fiskarter som när vi vill bevara det kulturinslag som husbehovsfisket utgör i skärgården. Vi måste också samordna våra insatser med grannländerna inom havsvattenområdet.

Beståndet som avses att skyddas genom restriktionerna är havsöringar. En alltför liten fiskstam klarar inte reproduktionen, och även om situationen ser lite olika ut i olika älvar bör man studera hur antalet individer i Pite Älv ökat från ca 50 individer per år till idag ca 500 öringar/år. Detta anses bero på tre saker:

1. Inlösen av en yrkesfiskares fällområde i älvens mynningsområde i Piteå,
2. 3-metersförbudet tillsammans med skärpt fisketillsyn av detta
3. restaureringsarbeten av älven och dess biflöden.

Aktuell forskning talar för att både sik och abborre mycket väl kan fångas på djupare platser i skärgården än 3 meter.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen kongressen

Att avslå att-sats 1

Att anse att sats 2 besvarad

3. Hållbar regional utveckling i Norrbotten - Enskild

Det norrbottniska samhället har under lång tid byggts upp kring utvinningen och exporten av lågförädlade varor. Detta har skapat en kortsiktig och ensidig samhällsekonomi som är väldigt sårbar för prisfall på den internationella råvarumarknaden. För att komma ifrån denna sårbarhet krävs ett bredare näringsliv med egen växtkraft som är självständigt i förhållande till naturresursindustrin.

I en forskningsrapport sammanställd av professor Lars Westin konstateras att Norrlandslänen befinner sig i en besvärlig utvecklingsfas med svaga befolkningssiffror. Detta trots en kraftig tillväxtprocess de senaste 150 åren och livsvillkor som många människor i ett globalt perspektiv skulle karakterisera som mycket goda.

Orsakerna till denna utveckling går tillbaka på en institutionell struktur i våra län som framförallt betonat utvinningen av naturresurser och tillväxten inom naturresursindustrin. Det här har medfört att det skapats en regional ”boom and bust”-ekonomi som vid höga råvarupriser genererat stora investeringar, hög tillväxt, höga löner och sysselsättning för relativt lågutbildad arbetskraft men som vid lågkonjunkturer genererat hög arbetslöshet och utflyttning. Återinvestering av vinsterna som utvinningen genererat har skett i väldigt låg grad inom regionen.

Ytterligare ett perspektiv som till stora delar ignorerats är miljö- och hälsoeffekterna. Från den konkursade Blaiken-gruvan i Västerbotten läcker i detta nu stora mängder tungmetaller ut i intilliggande vattendrag. Kostnaderna för sanering och återställande av området ökar med tiden, omkring 200 miljoner av skattebetalarnas pengar kommer i nuläget att krävas för att stoppa den tickande miljöbomben. Tungmetaller är, liksom mikropartiklar, skadliga för miljö och hälsa. Exempelvis är såväl arsenik som bly cancer-framkallande, bly kan också skada hjärnan och njurarna allvarligt, leda till missfall och orsaka sterilitet hos män.

Tio av de största industrierna i Norrland släpper ut mer mikropartiklar än Stockholm, Malmö och Göteborg tillsammans. LKAB:s anläggningar i Kiruna står för 92% av kommunens samlade utsläpp av mikropartiklar. Ändå är det biltrafiken i storstäderna och dess utsläpp som debatteras. Trafikrelaterade mikropartikelutsläpp orskar årligen 3000 - 5000 förtida dödsfall. Hur utsläppen av partiklar från exempelvis LKAB:s anläggningar påverkar malmfältsbornas hälsa vet vi alltså inte.

Frågorna vi då måste ställa oss mot denna bakgrund är bl a dessa: Hur skapar vi ett näringsliv som är självständigt i relation till naturresursindustrin? Hur påverkar en kraftig expansion i naturresursindustrin våra livsmiljöer? Hur påverkas våra ekosystem? Hur påverkas folkhälsan? Hur påverkar det andra näringar? Vad är den övergripande samhällsekonomiska effekten av en kraftig expansion av exempelvis

gruvnäringen? Hur stor är återinvesteringen i regionen/kommunen? Vad är effekterna på lång sikt, inte bara kommande mandatperiod utan åtminstone kommande generation/-er? Detta är bara några av de övergripande frågor som vi måste ställa oss och bilda oss en uppfattning om för att kunna formulera en politik för en hållbar regional utveckling i Norrbotten.

Utifrån denna problembeskrivning yrkar vi därför på följande:

- 3:1 att Luleå arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till distriktskongressen
- 3:2 att en arbetsgrupp tillsätts av distriktet som utifrån aktuell och oberoende forskning formulerar ett progressivt regionalpolitiskt program för en hållbar regional utveckling i Norrbotten.
- 3:3 att distriktet och dess riksdagsledamöter verkar för att ett skarpare regelverk för hur mikropartikelutsläpp ska mätas och tas fram.
- 3:4 att en djupgående folkhälsoundersökning genomförs i Kiruna och Gällivare kommuner med en eller flera referenskommuner där tunga industrier saknas för att därigenom urskilja om det finns skillnader i folkhälsan som kan relateras till mikropartikel- och tungmetallutsläpp.
- 3:5 att distriktet och dess riksdagsledamöter verkar för att en miljöfond inrättas som ska säkerställa att medel finns för att sanera och återställa nedlagda eller konkursade gruvor i syfte att undvika att liknande situationer som i Blaiken uppstår. Fonden bör finansieras av delar av vinsterna från utvinningen.
- 3:6 att distriktskongressen bifaller motionen och skickar den till riksdagsgruppen
- 3:7 att om motionen inte bifalls i Luleå AK att den sänds vidare som enskild motion till distriktskongressen

Motionen är författad av Nils Harnesk och Marianne Viita.

Distriktsstyrelsens utlåtande över Motion 3

Föredragande: Kristina Zakrisson

I motionen lyfts utvecklingen i Norrbotten upp utifrån en problembild där motionärerna menar att ”det norrbottniska samhället” byggts upp på ett sådant sätt att det skapat en kortsiktig och ensidig samhällsekonomi.

Förutom att lyfta behovet av att skapa ett breddat näringsliv, som motvikt mot alltför stort beroende av ”naturresursindustrin” pekar motionärerna också på den miljöpåverkan utvinningen av våra naturresurser kan ha. Inom svensk lagstiftning, förordningar och föreskrifter finns fastställt vilka utsläpp som är tillåtna och i vilken omfattning det får ske.

Den miljöforskning som sker kan ge skäl för att skärpa kraven för utsläpp – vilket vi kan förutsätta att så också görs. Hur ”mikropartikelutsläpp” ska mätas och tas fram är en av de frågor som behandlas inom miljöforskningen.

Enligt media sommaren 2013 pekades LKAB ut som den värsta industrin av utsläpp av mikropartiklar. LKAB bemötte detta genom att visa att halten av PM10-partiklar i Malmfälten ligger runt 7 milligram per kubikmeter luft – normen är högst 40 milligram per kubikmeter.

I storstäderna som motionärerna också hänvisar till ligger halten i vissa områden på 30 milligram/kubikmeter.

Med detta vill jag peka på att det inte är enkelt att säga vad som ska mätas och regleras – för att känna sig trygg i att miljön ska vara så bra som möjligt förordar jag att vi överlåter åt professionen att avgöra detta.

Folkhälsan undersöks och jämförs mellan olika orter i landet – huruvida särskilda undersökningar skall göras i vissa kommuner bör överlåtas till berörda att avgöra.

Partidistriktet har genom åren jobbat med regionalpolitiska program där det finns mycket att hämta för ett fortsatt progressivt arbete för tillväxt i vårt län.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta:

Att _____ anses motionen besvarad.

4. Det civila samhället och minerallagen – Enskild

Kallak, Rönnbäcken - platser som under sommaren 2013 förknippats med konflikter kring gruvetableringar. I Jokkmokk kom konflikten att allra tydligast dela samhället med en starkt polariserad debatt där bägge läger kom att använda en väldigt aggressiv retorik. Dessa platser har också blivit viktiga symbolfrågor för den samiska befolkningen i Sverige. De har kommit att symbolisera motståndet mot den allt mer intensiva exploateringen av de av hävd samiska markerna.

Varför?

Anledningen att debatten går isär så skarpt rör synen på markanvändning, resursfördelning och inflytande över dessa. Många är i dag medvetna om gruvnäringens skadliga och oåterkalleliga effekter på mark och vatten samt den negativa effekt gruvnäringen har på andra, lönesvagare näringar, något som undergräver målet om att nå en hållbar samhällsutveckling. Gruvförespråkare betraktar å andra sidan en gruva som enda sättet för orten eller kommunen att överleva genom de arbetstillfällen som utlovas, för dem har gruvor kommit att innebära framtidstro.

Konflikten beror på en obalans i maktförhållanden och brist på inflytande från det civila samhället. Minerallagen har exempelvis ett väldigt snävt sakägarbegrepp vilket gör att få har rätt att överklaga beslut, dessutom har lagen utformats med syftet att främst möjliggöra tillkomst av projekt. Bergsstaten har beviljat näst intill alla ansökningar om undersökningstillstånd (prospektering). Även kommunerna har ytterst litet att säga till om, exempelvis har de endast veto-rätt när det kommer till uran-prospektering.

Från prospektering till gruva är hela processen ägd av staten via länsstyrelserna och myndigheterna SGU och Bergsstaten samt det enskilda gruvföretaget. Regeringens beslut i somras där man beslutade till fördel för den planerade gruvan i Rönnbäcken framför övriga riksintressen, däribland rennärings, speglar situationen.

Mineralavgiften, samhällets försäljningspris på våra ändliga naturresurser, som regleras i minerallagen ligger idag på blygsamma 2 promille varav 1,5 tillfaller markägaren medan endast 0,5 tillfaller svenska staten, dvs. oss. Det genererar endast omkring 350 000 kronor per år. Bolagsskatten är lätt att undvika idag för multinationella bolag, vi skänker bort våra ändliga naturresurser. Inte nog med det, man har öppnat upp SGU:s prospekteringsarkiv som byggts upp med skattemedel under närmare ett sekel för alla aktörer som är intresserade. Arkivet har ett värde av ca 5 miljarder kronor men lämnas nu ut kostnadsfritt till vem som helst. Att som Fredrik Reinfeldt säga att ”gruvnäringen för Sverige är vad oljan är för Norge” är en ren felaktighet.

Att situationen i dag blivit ohållbar och sliter sönder samhällen beror på avsaknad av en dialog på lika villkor samt att det saknas verktyg för det civila samhället att påverka utvecklingen.

Utifrån denna problembild yrkar vi på följande:

Att Luleå arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till distriktskongressen

Att distriktet och dess riksdagsledamöter ska:

- 4:1 verka för en ny minerallagstiftning som bl.a. beaktar hållbar utveckling samt en översyn och breddning av sakägarbegreppet
- 4:2 verka för en höjning av mineralavgiften
- 4:3 verka för en skälig avgiftsbeläggning av SGU:s geologiska information och borrhärnearkiv
- 4:4 verka för att Sverige ratificerar ILO:s konvention nr 169
- 4:5 verka för att civilsamhället får ett större inflytande i frågor som rör markanvändning
- 4:6 verka för en kommunal vetorätt gällande prospektering av samtliga mineraliska ämnen som anges i minerallagens portalparagraf
- 4:7 distriktskongressen bifaller motionen och skickar den till riksdagsgruppen
- 4:8 att om motionen inte bifalls i Luleå AK att den sänds vidare som enskild motion till distriktskongressen

Luleå 2013-11-07

Motionen är författad av Nils Harnesk och Marianne Viita

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 4

Föredragande: Karin Åström

Gruvnäringen och i förlängningen näringar beroende av mineraler har historiskt haft en stor och avgörande betydelse för vårt lands industriella utveckling under flera hundra års tid. Denna förhållande har möjliggjort och haft en stor betydelse för framväxten av välfärdslandet Sverige. Inte minst har gruv- och mineralindustrin i vårt län bidragit till detta allt sedan gruvdrift i större omfattning startades i Malmfälten i början av 1900-talet och som i förlängningen möjliggjorde omfattande industriell verksamhet baserat på mineraler i vårt län och landet i övrigt.

I takt med industrialiseringen i omvärlden har efterfrågan på metaller och mineraler ökat lavinartad. Tillväxtländer som exempelvis Indien och Kina efterfrågar råvaror som en naturlig del av den ekonomiska utvecklingen. Sverige är det land i Västeuropa som har störst mineraltillgångar som till stor del är koncentrerat till Norrbotten och det är därför viktigt att gruvnäringen ges möjlighet att utvecklas. Expansionen av svensk gruvindustri har möjliggjort en utveckling av både tung verkstadsindustri och

små och medelstora företag som utvecklar produkter och tjänster nationellt och internationellt.

Den svenska gruv- och stenindustrin tillsammans med stål- och metallverken omsätter 220 miljarder kronor och sysselsätter nästan 60 000 personer.

Sverige är ett modernt gruvland med moderna gruvor, spetsforskning och ett miljöarbete i världsklass. Här finns en av världens mest avancerade tekniker för brytning under jord. Och att antalet prospekteringar har intensifierats i Sverige skapar framtidstro, utvecklingsmöjligheter och skatteunderlag till många av de regioner som tidigare brottats med utflyttning och avfolkning. Nya arbetstillfällen skapas i den direkta gruvnäringen och inom dess kringnäringar till exempel underleverantörer och tjänsteföretag. Uppskattningsvis genererar gruvnäringen, förutom direkta arbetstillfällen, även tre till fyra indirekta jobb per arbetsplats i en gruva. Det är naturligtvis en utveckling som välkomnas – men som också för med sig nya gemensamma utmaningar för näringsliv, fackliga organisationer, akademi och andra strukturer i samhället.

De avgifter som i dag finns reglerade i minerallagstiftning är blygsamma som motionärerna påpekar varför ett behov av en samlad översyn föreligger.

Och för att våra naturtillgångar ska användas på ett långsiktigt, stabilt, miljömässigt och hållbart sätt krävs att utvecklingen sker inom ramen för en sammanhållen strategi där kraven på långsiktighet och ett ansvarsfullt agerande måste vila tungt på företagen. Inte minst eftersom utvinningsverksamheten är känslig ur miljösynpunkt. I detta sammanhang måste alla få komma till tals. En ratificering ILO169 som motionärerna föreslår inne bär kraftiga begränsningar för kommuner, medborgare m.f.l att få inflytande vid planering och drift av gruvverksamhet. En sådan begränsning av demokratiska inflytandet är inget som gagnar framväxande av ett hållbart och klimatsmart samhällsbygge.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå 4:e att satsen

Att i övrigt anse motionen besvarad.

5. Stärk de ekonomiska möjligheterna till naturreservat – Luleå Ak

Skogsstyrelsen och länsstyrelserna har till uppdrag att övervaka och påverka skogsnäringen till ett ansvarsfullare tillvaratagande av skogens resurser. Att inte

avverka mer än skogen klarar av, att skydda skog med högt naturvärde osv. Att se till att Sveriges skogsägare sköter bruket på ett hållbart sätt helt enkelt.

Inför en avverkning inventeras området och biologiska nyckelområden kartläggs. Därefter går länsstyrelsen och Naturvårdsverket vidare till markägaren och en förhandling om åtgärder påbörjas. Staten lägger varje år en budget för att antingen kunna köpa upp områden av högt naturvärde och grunda ett reservat, eller ersätta markägaren för intrånget och därefter bilda reservatet. Denna budget (334 miljoner kronor till år 2016) räcker inte till för de markägare som begär att avverka och hindrar därmed de beskyddande åtgärder av skog med högt naturvärde som Sverige med riktning mot grön näringspolitik är skyldiga till. Markägare vägras att avverka hela området under förhandlingstiden som kan bli många år lång, om just den ekonomiska biten inte kan fastställas.

Sveriges skogar har på många håll gått från lummiga oaser med stor biologisk fauna och en kraftfull viltstam till ett rutnät av kalhyggen och ungskog, fattig på både växt och djurliv. Resultatet av detta kan vi se på småviltstammen och de små organismerna som spelar en stor och betydande roll i ekosystemet. Sveriges skogar svälter på grund av den typen av skogsbruk vi idag för, ett tydligt exempel är skogens ålder vid en slutavverkning idag. Under 90-talet var åldern ca 110 år, idag har åldern tvingats ned till 80 år - ett tecken på att de ekonomiska viljorna får större utrymme i skogs näringsdebatten än de biologiska.

Vi skall nå miljömålen, vi ska ha världens bästa skogsbruk med största hänsynen till de biologiska aspekterna. Socialdemokraterna skall gå i täten med en välbalanserad lösning för att nå detta. För att underlätta för markägare och myndigheter att enas och nå en överenskommelse för att bilda naturreservat där behovet finns, bör potten för statliga intrångsersättningen stärkas. Förslaget lyder att en procentandel, bestämd av berörda myndigheter, av de skatteintäkter skogsbruket genererar varje år går till nästkommande års ersättningsbudget för naturreservat.

Med stöd av ovanstående yrkas:

- 5:1 att potten för den statliga intrångsersättningen skall stärkas
- 5:2 att arbetarekommun skickar motionen vidare till distriktsårskonferensen 2014
- 5:3 att Luleå arbetarekommun bifaller motionen och antar den som sin egen

Joakim Andersson

Råneå soc.dem. ungdomsklubb

Råneå socialdemokratiska förening

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 5

Föredragande: Helena Öhlund

Motionären tar upp en angelägen fråga för skogsbruket där vi socialdemokrater under flertalet år tillbaka jobbar för att vi ska nå de fastslagna miljömålen och därmed ha världens mest framgångsrika skogsbruk med hänsyn till de biologiska aspekterna. Som ett led i detta föreslår motionären att den s k intrångsersättningen ska stärkas och hänvisar till ett förslag. Förslaget innebär att en procentandel, (bestämd av berörda myndigheter), av de skatteintäkter som skogsbruket genererar varje år ska gå till nästkommande års ersättningsbudget för naturreservat.

Vi socialdemokrater har, under flertalet år vi varit i opposition, motionerat och budgeterat i vår ”skuggbudget” ca 100 miljoner mer/årligen till skydd av skog än vad Alliansregeringen valt att lägga i statens budget. Vårt mål är liksom motionärens att vi vill stärka området ytterligare men på vilket sätt/metod vi ska använda oss av bör närmare utredas. En sådan utredning bör därför bli aktuell när vi vinner valet och äger regeringsfrågan.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen besvarad.

Miljö - Kommunikation

Föredragandegrupp: Leif Petterson, Britta Flinkfeldt, Lenita Eriksson, Emma Bergqvist Hansson

6. Ursprungsmärkningen av bränslen, oljan och gas – Luleå Ak

Som konsument har vi enligt lag rätt att få reda på varans ursprung och innehåll. Detta lag gäller alla produkter inklusive elförbrukningen. Men när det gäller bränsle, olja och gas finns det inga krav enligt lagen. Om jag som konsument skulle kunna få reda på bränsle, olja och gas och dess produkters ursprung skulle jag få möjlighet att kunna välja vilken lands bränsle, olja och gas vill köpa. Genom att få veta bränslen, oljan och gasen ursprung får jag som konsument möjlighet att välja en olja från till exempel från demokratiska eller diktatorsstyrda länder.

Ursprungsregler är de regler som används för att bestämma en varas ursprung, det vill säga avgöra vilket land eller region en vara som importeras kommer ifrån. Dessa

regler har betydelse för att få en lägre tull eller tullfrihet, för att få en korrekt handelsstatistik och för att kunna tillämpa handelspolitiska instrument. När säljaren enligt lagen är tvungen att ge oss konsumenter möjligheten att få veta produktens ursprung och innehåll får jag som konsument möjlighet att läsa produktens innehåll och ursprung när jag går till någon affär. Genom denna kunskap kan jag bestämma mig för vilken produkt jag ska köpa. Det är inte alltid priset som är avgörande när jag köper produkter eller tjänster. Jag vill inte köpa produkter som påverkar miljön negativt och vill följa upp miljö/klimateffekterna av mitt bränsle, olja och gas användning.

Genom att jag köper produkter med rättvismärke så vet jag att de som producerat de märkta varorna har fackliga rättigheter och en rimlig lön och att inget barnarbete förekommit. Jag vill inte köpa produkter från icke demokratiska länder eller diktatorer. Genom mitt val av bränsle och olja är jag också med och påverkar hur bränsle och olja produceras i förnybara energikällor. Genom att få veta bränslen, oljan och gasen ursprung får vi, konsumenter möjlighet att välja en olja från till exempel från Norge eller Saudiarabien.

Norge är en demokratisk stad och det finns tydliga regler och arbetarna har de fackliga rättigheterna och får en rimlig lön och att inget barnarbete förekommer. I Norge de olje- och bränsle producenterna måste följa reglerna för att minimera miljöpåverkan och ta hänsyn till naturen. Medan diktaturer stater som Saudiarabien struntar i arbetarnas rättigheter och miljöpåverkan.

Vi, socialdemokrater behöver därför tydligt klargöra konsumenter, privata och offentliga ska ha rätt att kunna få reda på oljans och dess produkters ursprung. Då skulle vi få möjlighet att kunna välja vilken landsolja och bränsle vi vill köpa.

Jag yrkar att:

- 6:1 att vi inom socialdemokraterna tydligare markerar vår inställning, bränslens, oljans och gasens och dess produkters ursprung.
- 6:2 att vi inom socialdemokratin ska arbeta att konsumenter ska ha rätt att kunna få reda på oljans, gasens och dess produkters ursprung.
- 6:3 motionen bifalls av Luleå Arbetarekommun och skickad vidare till Distriktskongressen
- 6:4 att om motionen bifalls av Distriktskongressen denna skickas vidare till Partikongressen och Riksdagsgruppen.

Luleå, 05 november 2013

Mehmet Tekin

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 6

Föredragande: Emma Bergqvist Hansson

Först och främst måste slås fast att det viktigaste är att få ner oljeberoendet i vårt land. Råolja används till mycket och en del produkter är i dag svåra att ersätta. När det gäller fordon och fordonsbränsle så har riksdagen antagit mål om en fossil oberoende fordonsflotta senast år 2030. Vi kan idag inte se de kraftfulla åtgärder som skulle krävas för att detta skulle kunna förverkligas.

Varför tar distriktsstyrelsen upp detta som inledning på en motion som handlar om ursprungsmärkning av olja? Av den anledningen att vi måste ha fokus på rätt saker. När det gäller olja är inte ursprunget det viktigaste utan att vi kommer till en situation där så lite olja som möjligt används. Det är där fokus måste ligga.

Distriktsstyrelsen anser också att den åtgärd motionären föreslår skulle bli dyr eftersom Sverige i så fall skulle vara det ensa land som vidtog denna åtgärd. Vi har också våra funderingar om hur mycket detta i verkligheten skulle hjälpa konsumenterna. Det är ju trots allt de raffinerade produkterna av olja vi använder och raffinaderierna skulle med svårighet kunna åläggas att ange varifrån deras bensin, diesel, smörjoljor, motoroljor mfl produkter kommer ifrån. Det är dessutom troligt att man inte håller isär ursprungsland genom hela processen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen

7. Dela in Sverige i miljözoner – Överkalix Ak

85 % av Sveriges befolkning bor i storstäder med möjlighet till kollektivtrafik samt gång- och cykelavstånd till det mesta vardagen kräver. Resterande 15 % bor inte i städer och några av dessa procent kan inte heller nyttja kollektivtrafik för den dagliga arbetspendlingen, sjukvårdsbesök, dagligvaruhandel och annat.

Under ferieperioder reser gärna personer från städerna till mer rurala miljöer, vilka helt skulle sakna all form av service om inte ”de 15 procenten” levde och verkade där under resten av året. Dagens miljöpolitik värnar dock inte landsbygdens överlevnad utan straffar snarare oss som lever och verkar här med samma drivmedelsskatter, kilometeravgifter osv. som de boende i städer betalar.

Det solidariska vore att personer boende på platser med fullvärdiga alternativ till bilresande skulle åläggas trängselskatter, ökad drivmedelsskatt, kilometeravgifter osv medan platser med färre alternativ till bilresande skulle graderas in i olika zoner med

skattelättnader (avseende miljöskatter) jämfört storstäderna beroende på hur bilberoendet i zonen i fråga ser ut.

Detta skulle i bästa fall medföra att fler satsningar på sikt görs för en fungerande kollektivtrafik utanför städerna. Tills dess skulle dock ”de 15 procenten” inte längre missgynnas för att de väljer att hålla liv i orter som annars inte skulle överleva.

Vi föreslår därför distriktskongressen besluta att:

- 7:1 Socialdemokratiska partidistriktet i Norrbotten i sitt arbete på nationell nivå ska 7:2 arbeta för en geografiskt/solidarisk skattepolitik inom miljöområdet, samt
- 7:3 initiera en utredning om möjligheten att dela in Sverige i miljözoner avseende olika miljöskatter.

Överkalix den 10-12-2013

Sara Rahm

Motionen är behandlad och antagen på Överkalix Arbetarekommuns medlemsmöte den 17 december 2013 med beslut om att översändas till distriktskongressen.

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 7

Föredragande: Lenita Ericson

Motionen för ett intressant resonemang och har förslag i en viktig riktning gällande miljöbeskattning. De skilda förutsättningar som råder på området mellan storstäder och landsbygd/glesbygd behöver verkligen se över.

De grundläggande uppgifterna för varje skattesystem är att finansiera vad medborgarna anser vara gemensamma angelägenheter. Vid en ansvarsfull finansiering av offentliga utgifter finns ett direkt samband mellan storleken på dessa, nivån på det totala skatteuttaget och på vad vi beskattar. Den senaste stora skattereformen skedde i vårt land 1991 och beskrevs som ”århundradets skattereform”. Den beslutades efter överläggningar och samsyn mellan socialdemokraterna och folkpartiet. Reformen berörde i huvudsak avdragsrätter vad gäller inkomster och kapitalbeskattning samt bolagsskatt och momsbeskattning. Sedan reformen genomfördes har 100-tals förändringar gjorts på dessa områden, men det har även gjorts många, många förändringar vad gäller den typ av punktskatter som motionären tar upp.

En allt bredare politisk uppfattning är att en översyn av skattesystemet måste komma upp på den politiska agendan. Även Socialdemokraterna är av den uppfattningen. 1991 års beskattningsreform, som fortfarande ligger till grund för skattesystemet,

håller på att urholkas och får allt mer formen av ett lappverk. Punktskatter av den typ av miljöbeskattning som motionären tar upp bör ingå i en sådan översyn.

Eftersom motionens förslag är i linje med Socialdemokraternas politik på miljöområdet och med hänvisning till inriktningen om en totalöversyn av skattesystemet föreslås

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta:

Att _____ anses motionen besvarad

8. Norrbottniabanan – Luleå Ak

Byggandet av Norrbottniabanan mellan Umeå och Luleå beräknas kosta ca. 25 miljarder kr. Av den summan har ca. 20 % utlovats av EU för att fullfölja den s.k. Bottniska korridoren. Regeringen, med Anders Borg i spetsen, kräver att landsting, kommuner och företag ska delta i finansieringen av banan, även fast regeringens egna finanspolitiska råd, Riksbanken samt i stort sett en enig ekonomkår vill se en betydligt mer expansiv ekonomisk politik.

Vi tror att de flesta inser de enorma fördelar för företag, privatpersoner och miljö, som byggandet av Nb-banan skulle innebära, men Anders Borg, med sin anorektiska ekonomiska politik, lånar hellre till skattesänkningar än till produktiva investeringar.

Sveriges BNP uppgick förra året till lite drygt 3 500 miljarder kr., varav statsskuldens andel, i relation till BNP, ligger på mellan 35 och 40 %. Man brukar säga att ca. 60 % brukar vara en gräns man inte bör överskrida. Då Sverige tidigare hade det besvärligt låga statsskulden på 80 % av BNP, men p.g.a. eurokrisen skulle staten nu kunna låna pengar till investeringar nästan gratis.

Som jämförelse kan nämnas att Greklands statsskuld uppgår till nästan 160 % av BNP.

Utifrån ovanstående kan man räkna ut att för Sverige finns det ett teoretiskt utrymme på drygt 20 %, dvs. ca. 700 miljarder kr., som staten till obetydlig ränta kan låna upp till produktiva investeringar.

Nb-banan kostar ca. 25 miljarder kr. att bygga.

Sverige har här ett gyllene tillfälle att rusta upp miljonprogrammen, bygga järnvägar, bostäder och vägar. Det skulle ge jobb, öka statens intäkter – och göra landets offentliga finanser starkare. Bygg Norrbottniabanan nu!

Vi yrkar därför på:

- 8:1 att Socialdemokraterna driver på byggandet av Nb-banan, samt vid en valseger 2014 snarast investerar i byggandet av densamma.
- 8:2 att Luleå AK bifaller motionen och skickar den vidare till Distriktsårskongressen 2014.
- 8:3 att om avslag den går vidare som enskild motion.
- 8:4 att Distriktsårskongressen bifaller motionen och skickar den vidare till den Socialdemokratiska gruppen i Riksdagen.

Luleå den 13 nov 2013

Metalls (S)-fackklubbar i Luleå

.

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 8

se motion nr 9.

9. Bothniabanan – Luleå Ak

Ånyo en skrivelse om Bothniabanans betydelse för hela övre Norrland.

Befintliga företags transporter, nyetableringar med behov av snabba och säkra transportvägar, energisnåla och miljöanpassade bilar och fordon för framtidens satsningar, bör ske på järnväg och inte med långtradare på redan överbelastade och nedslitna landsvägar. Hur skall vi få nya företag till vår landsände när transportvägarna räknas som undermåliga?

Vi vill yrka

- 9:1 i alla tänkbara sammanhang S-politiker för fram frågan om ett påskyndande av utbyggnaden av Bothniabanan.
- 9:2 vid debatter och diskussioner med alla politiska partier framhålla värdet av att även Norrland bör ha ett bra och väl utbyggt fungerande järnvägsnät.
- 9:3 Luleå arbetarekommun antar motionen som sin egen och skickar den vidare till Partidistriktet.

Luleå den 14 november 2013-11-15

Bergviken FRIDA S-kvinnoklubb

Maigreth Wikslund Gunhild Larsson

Distriktsstyrelsens utlåtande över motionerna 8 och 9

Föredragande: Leif Pettersson

Distriktsstyrelsen har tolkat motion 9 som att den också behandlar Norrbotniabanan. Botniabanan är ju redan byggd och i drift. Den går ju söderut från Umeå. Därför behandlar vi motion 8 och 9 i samma utlåtande.

När vi har vunnit valet kommer vi att starta arbetet med att förverkliga Norrbotniabanan. Det framgår klart av de motioner partiet har lagt i Riksdagen och av våra ledande företrädares utfästelser i frågan. Om detta kan och får inga tvivel finns.

Vår linje är tydlig. Först ska vi återupprätta projektorganisationen så att vi kan få en färdig plan för banan. Därefter ska vi starta bygget och detta kommer att ske söderifrån, från Umeå och norrut för att sluta i Luleå. Förhoppningen är att kunna sätta spaden i jorden före valet 2018.

I den valrörelse vi nu har framför oss är denna fråga en av de frågor vi ska använda som profilfrågor. Vi vet också att detta är något som norrbottningarna vill se genomförda och den sittande regeringen har klart visat att man inte kommer att föra upp banan inom överskådlig framtid.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motion 8 och 9.

10. En bättre anpassad Länstrafik till de som arbetspendlar och ett bidrag till en bättre miljö. – Kalix Ak

I Norrbottens län är arbetspendling till och från annan ort vanligt. Detta möjliggör att folk kan bo kvar i de mindre kommunerna. Alla har inte bil eller körkort då är det viktigt att det går bussar samt att de är anpassade efter hur människor arbetar. Det blir allt vanligare med skiftjobb alla tider på dygnet vilket även Länstrafiken behöver utvecklas i samklang med.

Vi behöver ytterligare stärka kollektivtrafiken för att minimera miljöbelastningen. Med bra kollektivtrafik är det också möjligt att studera i Luleå och vara bosatt i Kalix med omnejd. Turtätheten är idag kraftigt begränsad. Ibland är bussarna så fulla att man inte kan åka med utan får vänta på nästa buss vilket är helt oacceptabelt. Det är heller inte acceptabelt att sitta och vänta i timmar efter arbetsdagens slut.

För att underlätta för arbetspendlarna, behålla invånare, minska koldioxidutsläppen och värna miljön föreslås följande gällande Norrbottens län:

- 10:1 Att turtäthet skall innebära minst en avgång i timmen under morgon och eftermiddag från orter där så är möjligt.
- 10:2 Att man tittar på turer som bättre kan nyttjas av skiftarbetare
- 10:3 Att samordning sker mellan kollektivtrafikens olika aktörer i syfte att underlätta för de som arbetspendlar och jobbar skift.

Anette Wernersson

Medlem i S-föreningen Kalix Framtid

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 10

Föredragande: Kent Ögren

Distriktsstyrelsen delar motionärens uppfattning att vi behöver verka för ett ökat kollektivt resande. Det är viktigt i ett län som vårt att det finns fungerande kollektivtrafik. Inte minst för miljöns skull men även för att förstoring av arbetsmarknadsområden är viktigt för tillväxtens skull.

Sedan januari 2012 fick vi en ny kollektivtrafik lagstiftning i Sverige och det bildades myndigheter i alla län. I Norrbotten valde vi att Landstinget och länets 14 kommuner bildar myndigheten tillsammans.

Myndigheten har utarbetat ett trafikförsörjningsprogram som vi fastställt där det framgår vilka ambitioner som länet har när det gäller ökat resande. Myndigheten för kontinuerligt samtal med kommuner, organisationer och enskilda om vilka utvecklingsmöjligheter som finns i dom olika delarna av länet.

Frågor om turtäthet och anpassning till skiftgång är frågor som ständigt förs och trafiken har anpassats i olika delar till önskemål som framkommit. Just i Kalix området som motionären nämner så har vi anpassat ett par linjer efter önskemål som framkommit och allt i samråd med kommunen.

Arbetet med utveckling av kollektivtrafiken sker enligt de önskemål som motionären har och anpassas naturligtvis efter volymen resande.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anses motionen besvarad.

Arbetsmarknad

Föredragandegrupp: Maria Stenberg, Åke Johdet, Emilia Töyrä, Eva Hedesand Lundqvist

11. Mera resurser till åklagarmyndigheten – Enskild

Preskriberingstiden för vållande till kroppsskada är enligt brottsbalken idag två år.

Det innebär att en person inte får åtalas efter viss tid från det att brottet har begåtts, vilket gör att gärningsmannen inte kan dömas efter denna tid.

Detta har medfört att många allvarliga arbetsmiljöbrott, aldrig kommer till enskild åtalsprövning då åklagaren inte hinner utreda och åtalspröva brottet, enligt brottsbalken inom den fastställda tiden. Kvar finns då endast möjligheten att fälla företaget till företagsbot. Vilket i sin tur innebär att en eventuell gärningsman går fri från straff.

För den som blir drabbad av kroppsskada i samband med sitt arbete är detta ett riktigt slag i ansiktet. Dessutom kan det inte ha varit lagstiftarens intention att eventuella brott ska preskriberas innan åklagaren har hunnit slutföra sin förundersökning.

I praktiken så är det bara arbetsmiljöbrotten som blir drabbade av denna korta preskriptionstid.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för

- 11:1 att det tillförs mer resurser till åklagarmyndigheten så att man hinner utreda arbetsmiljöbrott enligt brottsbalken innan de preskriberas
- 11:2 att lagstiftningen ändras för arbetsmiljöbrott enligt brottsbalken så att preskriptionstiden börjar löpa först när åklagaren har slutfört förundersökningen

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 11

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

Många arbetsmiljöbrott klaras inte upp beroende på bristande utredningar. Riksenheten för miljö- och arbetsmiljömål bildades år 2009. Det är en enhet inom åklagarväsendet som handlägger brott mot arbetsmiljölagen och brott mot

miljöbalken. Antalet beslutade lagändringar gick upp med ca.200-300%. Det finns ca.21 åklagare som bara jobbar med brotten inom enheten. De åklagare som jobbar inom enheten behöver inte jobba med andra brott än just de brott som enheten arbetar med.

För brott mot allvarliga kroppsskador eller vållande till annans död så går ärendet till domstol. Enligt riksenheten så är det mycket olika hur ärendena hanteras i landet och det saknas en strategisk ledning för handläggning av ärendena. Enheten anser att arbetsmiljöbrotten inte skall utredas av lokala polismän utan av specialutbildade polismän. Enheten vill att polisen skall inrätta en nationell enhet där speciella poliser får den kunskap som behövs. Polismyndigheter i landet satsar olika mycket resurser på arbetsmiljöbrott.

En utredning har nyss kommit ut om Polismyndigheternas handlägg av arbetsmiljöbrott. År 2014 avkriminaliseras de flesta arbetsmiljöbrotten och många sådana brott kommer inte att kunna medföra åtal. År 2013 finns det 122 regler i Arbetsmiljöverkets föreskrifter som är straffbelagda. Från och med sommaren 2014 kommer bara en handfull av dessa att vara straffbelagda. LO:s utredare som suttit med i utredningen varnar för att fler oseriösa arbetsgivare kan börja slarva med säkerheten. Av reglerna kommer 50-60 regler att inte vara straffbelagda. Totalt har det funnits 80-talet regler och många av dessa kommer att dras in. Många av de som blir kvar kan bara beläggas med sanktionsavgifter och inte straffbeläggas.

Antalet arbetsmiljöinspektörer har dragits ned från 350 inspektörer till 250 inspektörer. De nya reglerna träder i kraft 1 juli 2014.

Vid kalkugnsolyckan vid SSAB i Luleå var det en enda polis som hade att utreda alla svåra olyckor i Norrbotten samtidigt. Detta kan anses vara en underbemanning av utredningskapaciteten. Polisen måste få tillräckliga resurser att utreda arbetsmiljöbrott

I enlighet med riksenheten för miljö- och arbetsmiljömål så anser vi att det bör bildas en nationell enhet där speciella poliser får den kunskap som behövs för utredning av arbetsmiljöbrott

Allvarliga arbetsmiljöbrott utreds olika på olika platser i landet och därför bör det finnas en strategisk plan och handläggning som gäller för alla polismyndigheter

Arbetsmiljöverkets utredning har gått fort och bl.a. LO-förbundets utredare försöker nu få till stånd en förändring utifrån arbetstagarintressen.

På grund av de förändringar som just nu görs och som krävs så är det svårt att bifalla motionen.

Lagstiftningen föreslås ändras och är inte helt färdig men skall träda i kraft 1 juli 2014.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse att-sats 1 besvarad

Att att-sats 2 avslås beroende på de förändringar som är föreslagna att träda i kraft 1 juli 2014 men som också kan tänkas förändras ytterligare pga. att remisstiden inte löpt ut.

12. Arbetsmiljön – Luleå Ak

Sedan den sittande regeringen tillträd regeringsmakten har den skurit ned kostnaderna för arbetsmiljöfrågor.

Arbetsmiljöverket ålades att åren 2007-2009 spara sammanlagt 158 miljoner kronor.

Sparkravet innebar att arbetsmiljöinspektörerna minskade med 40 procent.

Forskningsinstitutet Arbetslivsinstitutet lades ned år 2007.

FN:s fackorgan ILO för sysselsättnings- och arbetslivsfrågor rekommenderar en arbetsmiljöinspektör per 10.000 st anställda. Det innebär 400 st arbetsmiljöinspektörer för Sveriges del enl. ILO. Idag har Sverige 250 st inspektörer

Allvarliga arbetsskador har ökat

Antalet arbetsrelaterade skador och problem ökar.

Antalet anmälda arbetsskador har sedan år 2009 ökat med 10 procent.

Kvinnor har en sämre arbetsmiljö än män

Jag yrkar att:

- 12:1 Forskningsinstitutet Arbetsmiljöinstitutet återinrättas
- 12:2 Antalet arbetsmiljöinspektörer ökas enligt ILO:s rekommendationer
- 12:3 Regelbundna inspektioner minskar arbetsmiljöproblem.
- 12:4 Den av regeringen aviserade centraliseringen av arbetsmiljöinspektörerna stoppas
- 12:5 Arbetsmiljölagstiftning och arbetsmiljöföreskrifter skärps upp.
- 12:6 Hårdare genusperspektiv införs.
- 12:7 Luleå Arbetarekommun bifaller motionen och skickar den till Distriktskongressen alt. om den inte bifalls den skickas som enskild motion.
- 12:8 Socialdemokratiska partiet tar frågorna om arbetsmiljön som prioriterade frågor i sitt kommande valprogram/budget.

12:9 Frågorna tas upp i riksdagen av våra riksdagsmän/kvinnor.

12:10 Motionen bifalls av Distriktskongressen

Luleå 3 november 2013

Eva Hedesand Lundqvist, Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 12

Föredragande: Emilia Töyrä

Arbetsmiljöfrågorna är en högaktuell fråga i Norrbotten, med tyvärr väldigt tragiska omständigheter. Alltför många norrbottningar har dött och skadats på sina arbetsplatser under åren. Detta är inte acceptabelt och vi socialdemokrater, tillsammans med fackföreningsrörelsen, driver på frågan om att Sverige ska ha en nolltolerans mot dödsfall på jobbet. Den borgerliga regeringen som leds av en moderat arbetsmarknadsminister har under sin regeringsår försämrat möjligheten för Arbetsmiljöverket att bedriva arbetet med tillsynsarbetet ute på arbetsplatserna och skrivningar av föreskrifter på området har fått stå tillbaka. Arbetsmiljöforskningen är idag utspridd och det finns egentligen inget samlat grepp om den på nationell nivå. Vi socialdemokrater anser att en samlad nationell forskning på området arbetsmiljö måste och ska komma till stånd, men vi ser inte att den utvecklingen exakt måste vara att återupprätta – Arbetslivsinstitutet. Antalet arbetsmiljöinspektörer är naturligtvis ett viktigt verktyg för arbetsmiljöarbetet, men distriktsstyrelsen är i dagsläget inte beredda att bifall att just antalet ska kopplas till ett visst mått, utan vi anser att antalet ska utgå från Sveriges behov. Vi kan t.ex. konstatera att det finns en brist på arbetsmiljöinspektörer inom gruvområdet som är en stor och viktig industri i Norrbotten. När det gäller genusperspektivet är distriktsstyrelsen positiv till motionärens inlägg, därför har också socialdemokraterna tillskjutit 100 miljon för forskning på kvinnors sjukdomar och skador i arbetslivet. För den som är mera intresserad av att läsa om socialdemokraternas arbetsmiljöpolitik, så finns det en mycket bra rapport på politikområdet att hämta på partiets hemsida.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse första och andra att-satsen besvarade

Att bifalla tredje, fjärde, femte och sjätte att-satsen

Att anse åttonde att-satsen besvarad

Att bifalla nionde att-satsen

13. Säkerställ tillsynsverksamheten inom Arbetsmiljöverket – Luleå Ak

Den borgerliga regeringen har minskat anslagen till Arbetsmiljöverket (AV) med motsvarande 157 Mkr under de senaste åren.

Detta har orsakat att många tjänster inom AV har försvunnit och medfört en minskad tillsyn av företag med bristfällig och dålig arbetsmiljö.

Nu kommer ytterligare besparingskrav från den borgerliga regeringen där man vill ”effektivera” verksamheten genom att fortsätta att minska de ekonomiska ramarna samt slå ihop inspektionsavdelningar och distrikt.

Förutsättningarna för ett aktivt myndighetsutövande kommer därför att fortsätta att minska i en allt högre takt.

Skyddsombudens möjligheter att påtala brister i arbetsmiljön och begära inspektioner av Arbetsmiljöverket kommer därmed att försvåras.

En av de viktigaste möjligheterna för oss som skyddsombud är att skriva en ”framställan i arbetsmiljöfråga” enligt arbetsmiljölagen. Denna framställan ska sedan skyndsamt behandlas av Arbetsmiljöverket och eventuella myndighetskrav måste sedan åtgärdas av arbetsgivaren.

Med den nu planerade försämringarna inom Arbetsmiljöverket så kommer man inte att få den tid som krävs och därigenom undgår många arbetsgivare eventuella krav på åtgärder som i förlängningen kommer att drabba våra medlemmar på arbetsplatserna. AV inte får idag inte den tid som krävs för detta arbete och därigenom undgår många arbetsgivare eventuella krav på åtgärder.

Med alla de arbetsmiljöproblem som redan finns på många av våra arbetsplatser kommer detta beslut att ytterligare försvåra och försämma för våra arbetskamrater i värsta fall till priset av deras liv eller hälsa.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för

13:1 att det tillförs mer anslag till Arbetsmiljöverket så att man kan bedriva en aktiv myndighetstillsyn av våra arbetsplatser

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 13

Föredragande: Emilia Töyrä

Motionen behandlar en mycket viktig politisk fråga, frågan om hur tillsynsverksamheten som ska ske på arbetsplatserna ska säkerställas. Under åren med en borgerlig regering har arbetsmiljöfrågorna varit en nedprioriterad fråga. I den borgerliga retoriken har det mest handlat om att det är väl självklart att arbetsgivare vill ha en bra arbetsmiljö och att det ska premieras genom olika färger på ”smilisar”. Tillsynsverksamheten har mest handlat om regelkrångel för arbetsgivare och att det regelkrånglet ska minskas. Perspektivet om hur det drabbar människorna som arbetar och hur skyddsombudens möjlighet att kunna fullfölja sina uppgifter har i mångt och mycket saknats i debatten. Konsekvensen blir olyckor, tillbud och i värsta fall dödsfall på jobben. Det är inte acceptabelt och distriktsstyrelsen delar helt och fullt motionens innehåll.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

14. Förändring av Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (TFA). – Luleå Ak

Idag är det svårt att få en arbetssjukdom godkänd av Försäkringskassan enligt lagen om arbetsskadeförsäkring. Vid arbetsskada görs bedömningen av (TFA) som är en del av AFA försäkringar. Många jobb idag är monotona och starkt styrda och bundna vilket innebär stor risk för att förslitningsskador uppstår. Arbetssjukdomar måste få en bättre bedömning och lagstiftningen måste ses över.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för:

14:1 att partiet driver frågan om att det ska bli mer rättssäkert att få en arbetssjukdom godkänd som arbetsskada.

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 14

Föredragande: Jerry Johansson

För socialdemokraterna och arbetarrörelsens andra gren, fackföreningarna har trygghet och säkerhet i arbetslivet en central betydelse. Allt för många människor har

hamnat mellan stolarna i de urholkade trygghetssystemen som blivit resultatet av den borgerliga regeringens långa maktinnehav.

Frågor om trygghet och rättsäkerhet kopplat till arbetsskada och sjukdom relaterat till arbetet är en central punkt för den enskilde arbetstagaren. Men även för att samhället skall klara de utmaningar som vi står inför när det gäller arbetslivets villkor och i ett samhälle med en allt högre grad av åldrande befolkning som både skall klara ett långt arbetsliv och föränderliga arbetsplatser.

För oss Socialdemokrater är det viktigt att vi kontinuerligt politiskt arbetar för trygghetssystem som är hållbara för individen, samhället och håller en hög rättsäkerhet för den enskilde medborgaren.

Distriktsstyrelsens föreslår distriktkongressen besluta:

Att bifalla motionen om att partiet skall driva frågan om att det skall bli mer rättsäkert att få en arbetssjukdom/arbetsskada godkänd som arbetsskada.

15. Avdrag på del av medlemsavgiften till fackförbund – Luleå Ak

Medlemsavgifter till föreningar får man normalt inte dra av. Om föreningen har ett särskilt servicebolag som utför direkta tjänster åt medlemmarna, får du normalt dra av avgiften till servicebolaget (vad som är medlemsavgift och vad som är serviceavgift framgår normalt av fakturan). Om man betalar avgift till en arbetsgivarorganisation får man göra avdrag för den del av avgiften som avser medel för konfliktändamål. Men anställda får inte göra några avdrag på sin medlemsavgift oavsett vad avgiften avser.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för:

15:1 Att anställda får samma möjligheter till avdragsrätt för den del av avgiften som avser medel för konfliktändamål som arbetsgivarna har.

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 15

Föredragande: Jerry Johansson

Motionären tar upp en viktig fråga om likställighet i hur möjligheterna för fackanslutning kan ske på ett likvärdigt sätt. Arbetstagarnas möjlighet för avdrag för medlemskap och konfliktändamål är en viktig del i att stärka fackens roll i det aktiva samhällslivet. Att särskilja arbetsgivarorganisationers rätt och arbetarrörelsens företrädare i form av fackföreningsrörelsen ligger inte i linje med Socialdemokraternas grundläggande värderingar. Därför är det mycket viktigt att vi som politisk rörelse agerar för att säkerställa en fackföreningsrörelse som inte kuvas under arbetsgivarnas kraft och ett borgerligt undergrävande av medborgarnas möjlighet till samhällsengagemang.

Distriktsstyrelsens föreslår distriktkongressen besluta:

Att bifalla motionens yrkande

16. A-kassan – Luleå Ak

År 2007 sjösatte regeringen en A-kassereform som innebar att taket i A-kassan sänktes från 730 kronor till 680 kronor per dag. Ersättningen i A-kassan ändrades så att den efter 200 dagar sänks till 70 % av procent av inkomsten och efter 300 dagar till 65%. A-kasseavgifterna differentierades också vilket innebär att A-kassorna har olika avgifter beroende på antalet arbetslösa i respektive A-kassa.

Sedan regeringen tillträdde har 450.000 st personer lämnat A-kassorna. Fackliga organisationsgraden har sjunkit med 10 % till 70 % till följd av högre A-kasseavgift och att fackavgiften inte längre är avdragsgill. Arbetsvillkoret har också skärpts och möjligheten att få A-kassa på deltid har tagits bort. Efter kritik så har regeringen meddelat att de differentierade avgifterna skall tas bort (Källa: Försäkringskassan, IAF)

Förändringarna i A-kassan som den nu sittande regeringen är orsaken till har också inneburit att inte ens varannan anställd under 25 år är fackligt ansluten.

Många arbetslösa som stämplat ut tvingas leva på den lägsta ersättningen i aktivitetsstödet dvs 223 kronor per dag. Med den ersättningen blir den arbetslösa beroende av anhöriga, släkt, vänner och försörjningsstöd.

Jag yrkar:

- 16:1 att Socialdemokraterna vid ett regeringsövertagande ser över A-kassareglerna.
- 16:2 att motionen skickas till partistyrelsen för lämplig åtgärd

- 16:3 att Luleå AK bifaller motionen och skickar den vidare till Distriktskongressen 2014 och att om den inte bifalls den går som enskild till distriktsårsmötet 2014
- 16:4 att motionen bifalls av distriktskongressen
- 16:5 att motionen skickas till riksdagsgruppen (S) för lämplig handläggning

Luleå 11 november 2013

Eva Hedesand Lundqvist, Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 16

Föredragande: Maria Stenberg

Arbetslöshetsförsäkringen (A-kassan) är en viktig grundpelare i den svenska arbetsmarknadsmodellen, en modell som består av tre parter, arbetsgivarna, fackföreningsrörelsen och staten. Vi socialdemokrater anser att A-kassan ska vara frivillig och den ska försäkra sina medlemmar ekonomiskt vid arbetslöshet. Försäkringen ska även möjliggöra en nödvändig omstrukturering på arbetsmarknaden och motverka att lönerna pressas ned när arbetslösheten är hög. Det är viktigt att så många löntagare som möjligt är medlemmar i sin fackförening och A-kassan.

Den borgerliga regeringen har under sin regeringsår genomfört omfattande försämringar i A-kassan genom sänka ersättningen, försämma för deltidsarbetslösa och studenter, kostanden för A-kassan har kraftigt höjts, medlemsvillkor och arbetsvillkoret till försäkringen har försämrats. Den borgerliga regeringen ledd av moderaterna har dessutom använt arbetslöshetsförsäkringen som ett medel att försöka pressa ner lönenivåerna. Resultaten har blivit att många människor tvingades lämna försäkringen och står idag utan försörjning. Norrbottens kommuner har genom försörjningsstödet tagit ansvar för att arbetslösa människor inte ska leva i ekonomiskt armod.

Vi socialdemokrater anser att arbetslöshetsförsäkringen ska bygga på inkomstbortfallsprincipen, att den ska vara frivillig, den ska underlätta för människor att söka nya arbeten och den ska administreras av fackföreningarna. Alla ska ha råd att vara med i sin A-kassa, måste avgiften sänkas och avgiften ska inte bygga på eventuella risker för hög arbetslöshet i branschen. Taket i försäkringen ska höjas och vår målsättning är att de flesta löntagare ska få ut 80 procent i ersättning vid arbetslöshet.

Men eftersom den borgerliga regeringen gjort sådana omfattande försämringar och ändringar i försäkringen så behövs den ett omfattande utredande, innan en fullgod arbetslöshetsförsäkring finns att tillgå.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifall motionen.

17. "Tillfällig sjukersättning" – Enskild

År 2007 togs den "tillfälliga sjukersättningen" bort av den sittande regeringen. Den ersättningen hade till skillnad från sjukpenningen en garantinivå för alla som blev långvarigt sjuka.

Det var en räddningsplanka för t.ex. studerande som drabbades av psykos eller människor som blev tvungna att genomgå en transplantation mm. Att den tillfälliga sjukersättningen togs bort innebär att det inte finns något grundskydd längre.

Jag yrkar att:

- 17:1 Den tillfälliga sjukersättningen återinförs.
- 17:2 Luleå Arbetarekommun bifaller motionen och skickar den till Distriktskongressen alt. om den inte bifalls den skickas som enskild motion.
- 17:3 Socialdemokratiska partiet tar upp frågan i sitt kommande valprogram/budget.
- 17:4 Frågorna tas upp i riksdagen av våra riksdagsmän/kvinnor.
- 17:5 Motionen bifalls av Distriktskongressen

Luleå 3 november 2013

Eva Hedesand

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 17

Föredragande: Maria Stenberg

Den borgerliga regeringen har under sina regeringsår försämrat socialförsäkringarna. De har förändrats och försämrats så att de alltmer enbart garanterar en låg grundnivå för en majoritet av löntagarna. Det är det största hotet mot försäkringar som bygger

på en solidarisk utjämning av risker. Enligt Kommunal hade färre än var tionde löntagare en lön över det så kallade taket i sjukförsäkringen fram till mitten av 1980-talet. År 2009 gällde det mer än var tredje löntagare. För att stärka legitimiteten i sjukförsäkringssystemet höjde den dåvarande socialdemokratiska regeringen taket i sjukförsäkringen. En av den borgerliga regeringens första åtgärder var att sänka det igen. Om människor ska vara beredda att betala till det gemensamma systemet måste man också få ut en rimlig ersättning om man skulle bli sjuk. Därför vill vi Socialdemokrater att taket på sikt ska höjas till tio prisbasbelopp, alltså cirka 37 000 kronor i månaden. I ett första steg vill vi nu höja taket till åtta prisbasbelopp. Målet är att de allra flesta faktiskt ska få ut 80 procent av lönen vid sjukdom. Vi vill också att ersättningsnivån ska vara 80 procent under hela sjukskrivningsperioden. Med anledning av det omfattande arbete som kommer att krävas för att restaurera socialförsäkringarna, ser inte distriktsstyrelsen att det går att prioritera en tillfällig sjukersättning, utan fokus och resurser måste vara på den allmänna sjukförsäkringen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen.

Barn/Unga och Sysselsättning

Föredragandegrupp: Maria Burström, Fredrik Lundh Sammeli, Ida Karkiainen.

18. Tjänstledighet för att prova nytt arbete – Enskild

Det finns i dag många arbetare som vill utveckla sin kompetens och känner att det inte går på den egna arbetsplatsen, men de vågar inte lämna tryggheten som en tillsvidareanställning innebär för något nytt och osäkert.

Med dagens höga arbetslöshet och de försämringarna borgarna ställt till med i trygghetssystemen är det stor risk att man stannar kvar på ett jobb där man varken trivs eller presterar bra.

Både arbetsgivare, anställda och samhället i stort är förlorare i en sådan situation.

För att kraftigt öka rörligheten på arbetsmarknaden och i arbetslivet skulle en lagreglering om tjänstledig sex månader för att pröva annat arbete jämställa villkoren

för arbetare och tjänstemän då regeln om tjänstledighet för att bedriva näringsverksamhet redan finns

Det är även en fråga om makt - Att minska vår beroendeställning till vår arbetsgivare.

Det borde rimligen vara så att arbetsgivarens incitament att se till att vi trivs, utvecklas och har det bra på jobbet ökar när det blir lättare att prova andra jobb.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för:

18:1 att i lag reglera vår rätt till tjänstledighet för att prova annat arbete.

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 18

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

Det finns ingen laglig rätt att vara tjänstledig för att prova på ett annat jobb. Idag har individen rätt att ta tjänstledigt från sitt arbete för att studera eller pröva på egen näringsverksamhet i 6 månader.

Frågan är en fråga mellan arbetsgivare och arbetstagare alt. arbetstagarens företrädare.

I en del kollektivavtal kan det finnas bestämmelser om rätt till tjänstledighet. Om den enskilda arbetstagaren och arbetsgivaren träffar en överenskommelse om tjänstledighet, är det viktigt att det finns skriftlig på vad som skall gälla. I den bör det regleras hur länge ledigheten ska pågå, om du skall ha rätt att avbryta tjänstledigheten i förtid och återgå i arbete. Och inom vilka tidsramar du skall meddela att du vill komma tillbaka till arbetet.

Den som har blivit erbjuden ett nytt arbete får oftast en form av tidsbegränsad anställning eller en provanställning vilket gör det svårt att lämna en annan anställning med tjänstledighet.

I småföretag och i vissa företag och organisationer med specialkompetenser kan det vara svårt att bevilja tjänstledighet. Kompetensbristen är svår i vissa yrken och det kan vara svårt att finna en individ som kan gå in och jobba under en kort tid.

Partidistriktet anser att frågan om tjänstledighet för att pröva annat arbete bör regleras mellan arbetsmarknadens parter via avtal.

En liknande motion har behandlats vid Socialdemokraternas partikongress 2013.

Distriktsstyrelsen föreslår kongressen besluta

Att avslå motionen

19. Stöd till start av näringsverksamhet – Luleå Ak

I dag har vi en arbetsmarknad som uppenbart inte fungerar. Fler och fler står utan arbete och det finns stora risker för många att fastna i långvarig arbetslöshet. Det behövs många olika åtgärder för att bryta den trenden. Bland annat behöver nya jobb skapas.

En åtgärd som finns är att man under vissa förutsättningar kan få stöd för att starta ett eget företag, ett bidrag till försörjningen under inledningen av verksamheten. Att förbättra och utöka den möjligheten vore en bra arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Den som idag kan få stödet är den som har goda förutsättningar att driva företag, det vill säga att verksamheten bedöms kunna ge en tillfredsställande lönsamhet och en varaktig sysselsättning. Det är ett mycket bra grundkriterium. Tyvärr är det dock i dag i huvudsak de som är arbetslösa och är över 25 år som har möjlighet till detta stöd.

Den stödberättigande ska:

- vara minst 25 år och anmäld som arbetssökande på Arbetsförmedlingen eller riskera att bli arbetssökande
- vara minst 20 år och ha en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga eller uppfylla villkoren för att delta i arbetslivsintroduktionen
- vara minst 20 år, nyligen ha kommit till Sverige och ha rätt till etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare
- vara minst 20 år och delta i jobbgarantin för ungdomar
- delta i jobb- och utvecklingsgarantin
- bo i ett stödområde (behöver inte vara arbetssökande)

Om stödet skulle gälla även för personer med anställning och med en åldersgräns på 20 år skulle förmodligen fler välja att starta eget, vilket skulle leda till att fler nya jobb skapades. Dessutom skulle det bidra till en ökad rörlighet på arbetsmarknaden och därmed skulle fler ges möjlighet att vara en del av arbetskraften.

Jag yrkar

- 19:1 att stöd till start av näringsverksamhet även ska vara tillgängligt för personer med anställning.
- 19:2 att åldersgränsen för stöd till start av näringsverksamhet ska ändras från 25 år till 20 år.

19:3 att Luleå arbetarekommun antar motionen i sin helhet alternativt sänder den vidare till distriktsårskongressen som enskild

Lenita Ericson

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 19

Föredragande: Maria Burström

Motionären lyfter upp en mycket viktig fråga. Det finns stora brister i arbetsmarknaden. Många står utan jobb och vägen tillbaka till arbetslivet kan vara lång. Åtgärder måste vidtas för att få en bättre fungerande arbetsmarknad. Bättre och breddade möjligheter att starta eget företag är en sådan åtgärd. Kriterierna för att få stöd är tämligen stränga vilket gör att många som skulle gynnas av stödet inte får använda det. Att stöd för att starta eget även ska kunna ges till personer med en anställning samt till personer i åldersspannet 20-25 år ser vi som rimligt och som en väg in i arbetslivet.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifall motionen.

20. Gör barnkonventionen till en lag – Luleå Ak

Många barn är mycket utsatta idag både för våld och misshandel i Sverige.

Barnkonventionen kan skapa ett tryggare liv för barnen och den är redan lag i många länder utom i Sverige.

Barnets bästa och barns rätt till inflytande är två av grundprinciperna som genomsyrar hela Barnkonventionen.

De andra två grundprinciperna handlar om att inget barn får diskrimineras och att varje barn har rätt till liv och god utveckling.

Varje barn har rätt att få sina behov tillgodosedda.

Enligt Barnkonventionen är det staten som är ytterst ansvarig för att se till att barn får sina rättigheter förverkligade. Familjen har huvudansvaret för sina barn men varje stat är skyldig att stötta familjerna och underlätta för dem att ta hand om sina barn på bästa sätt.

Jag yrkar:

20:1 att Barnkonventionen ska bli lag i Sverige

- 20:2 att distriktskongressen antar motionen och sänder den vidare till riksdagsgruppen
- 20:3 att om Luleå arbetarekommun inte bifaller motionen den sänds vidare till distriktskongressen som enskild

Luleå 2013-11-06

Gerda Henriksson

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 20

Föredragande: Maria Burström

Motionären lyfter i motionen fram en viktig fråga. Alla barn ska ha rätt till en trygg uppväxt och att kunna utvecklas oberoende av sin bakgrund. Barn ska också ha rätt att komma till tals och bli lyssnade på. Trots att Sverige förbundit sig att följa barnkonventionen finns det brister i både lagstiftning och praxis. Sverige har vid flera tillfällen fått kritik från FN:s barnrättskommitté som granskar hur barnkonventionen följs.

Sverige har valt att förverkliga barnkonventionen genom att använda en transformeringsmetod som innebär att våra lagar ändras och anpassas till konventionens bestämmelser. Vi Socialdemokrater tror dock att om barnkonventionen skulle bli lag så skulle det innebära att barnets bästa skulle komma i främsta rummet på ett tydligare sätt än idag och att det enskilda barnets rättigheter och ställning skulle stärkas. På grund av det verkar vi för detta i Riksdagen sedan något år tillbaka.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifall motionen.

21. Gör skolan till en lärande miljö för alla – Enskild

Historik

Folkskolan i Sverige lagstadgades 1842 och blev så småningom både sju och åtta årig. Från att ha varit en kyrklig angelägenhet blev den en kommunal sådan 1930 men den sjuåriga folkskolan blev inte lagstadgad förrän 1936 och från femtiotalet infördes den åttaåriga folkskolan. Endast de mest välbesuttnas barn kunde fortsätta i real skolan och läroverk för att så småningom gå på universitets utbildning.

Arbetarrörelsen har under sin tid från artonhundralets slut alltid stått för bildning och folkbildning med speciell tonvikt på vuxenutbildning genom folkbildningsrörelsen och ungdomars sociala och kulturella fostran genom exempelvis Unga Örnar. Det var uppenbart för SAP sedan trettioalets början, att även det ordinarie skolväsendet behövde reformeras. Den av dåvarande ecklesiastik ministern Tage Erlander tillsatta skolkommissionen 1946 skulle ge förslag till en ny skola med enhetlig och jämlik profil.

Erlanders efterträdare som ecklesiastik minister Josef Weine citeras av Gudmund Larsson i LOs skolpolitiska skrift ” En resa i första klass” (Sverige L. i., (2001).) i en artikel från TIDEN 1947” (Weine, 1947) Hela tillvaron har blivit mer komplicerad. Man kan rent allmänt säga att den enskilde både som blivande yrkesman och som medborgare i ett demokratiskt samhälle behöver bättre teoretisk grund att bygga på än vad tidigare varit nödvändigt. Men dessutom bör man med skärpa understryka att människan först som sist inte är arbetare eller medborgare utan rätt och slätt människa. Hon kan som sådan göra anspråk på att få den teoretiska underbyggnad som gör det möjligt för henne att leva ett rikt personligt liv.” Ett citat som kan påminna om Hjalmar Brantings tal från 1912 om ”sina bästa stämningars längtan ” och senare även Olov Palmes användning av detta uttrycks sätt. Vad man gjorde var att man införde den nioåriga grundskolan, en enhetsskola för alla barn. Man tog bort åtskillnaden mellan över och underklass och skapade förståelse och respekt över klassgränserna genom en enhetsskola där alla möttes. Den svenska folkbildningens fader Oscar Olsson kunde ganska nöjd äse utvecklingen av skolan under sina sista år i livet på slutet av femtiotalet.

Efter att beslutet om nioårig obligatorisk skola för alla var taget kom en tjugoårig period av skolutveckling som i mångt och mycket präglades av de värderingar dåvarande arbetarrörelsen stod för. I LO skriften ibid sägs ” Vad beträffar skolans målsättning läser LO inledningsvis in tre ”motivkretsar i 1957 års skolberednings betänkande nämligen utbildnings motivet, det sociala motivet och personlighetsmotiv. LO menar att det är angeläget att ”markera” de två sistnämnda ”utan att på något sätt undervärdera utbildningsmotiv.” Gudmund Larsson kommenterar:” Här antyds alltså en målsättning som rör individens personlighetsutvecklande möjligheter och sociala kompetens å ena sidan och hennes tillgodogörande av faktakunskaper å den andra.” LOs inställning här påminner mycket om den definition av lärande som många pedagoger instämmer i nämligen utbildning syftande till yrkeskompetens, bildning syftande till kulturell kompetens och folkbildning syftande till samhällsmedborgar- kompetens.

Den slutsats vi kan dra är att i och med 1946 års skolkommission och arbetarrörelsens efterkrigsprogram började en utveckling mot en enhetlig och jämlik skola för alla som inte bara reproducerade arbetskraft till marknaden utan också

skapade förutsättningar för människor att hitta sina ”bästa stämningars längtan” och ta sitt ansvar som medborgare i ett demokratiskt samhälle. En utveckling som fortsatte och gjorde tolvåriga gymnasiestudier till en självklarhet för svensk ungdom och fyrdubblat den andel av ungdomarna som fortsätter med eftergymnasiala studier.

Då samhällsutvecklingen fortsatte styrd av den tilltagande globaliseringen och därmed allt mera koncentration på marknadstänkande så smittades även skolan av detta. Under 80 talet flyttades fokus i samhällets syn på lärandet från att ha stått på ett folkhemsmässigt samhälleligt ben, där personlighetsutveckling varit i centrum och ett marknadsmässigt ben, där konkurrenskraft samt tillväxt gett resurser till skola vård och omsorg. Det till marknaden anpassade benet fick ta allt större del av tyngden i skolpolitiken. I reaktion mot samhälle och kulturinriktningen var den så kallade kunskapsrörelsen, Kunskap i skolan. Under debatten kom begreppen flumskola och pluggskola att polemiskt ställas mot varandra. Skillnaden ansågs vara att flumskolan betonar personlighetsutveckling på bekostnad av inläring (och motsatsen för pluggskola). Debatten ledde till frågor om kvalitet i lärandet och det hela kulminerade i den nya läroplanen Lpo 94, som präglas av ett nytt förhållningssätt till kunskapsbegreppet. Kort sagt blev livslånga processer till kortsiktigt måltänkande och samhällsansvaret överfördes allt mera till marknaden. Där den tidigare politiken skickligt balanserat folkhemstanken mot ett ekonomiskt system där vinstintresse och egenintresse naturligt sitter i första rummet blev nu resultatet att samhället alltmer stödde sig på det kapitalistiska benet och satt kortsiktigt marknadstänkande före långsiktigt socialt, kulturellt och miljömässigt ansvar. I början av 1990-talet drabbades Sverige av den djupa finanskrisen och som en av konsekvenserna drogs skolutgifterna ner vilket gick ut över lärartätheten. Parallellt med dessa ekonomiska problem genomfördes en reform som skulle visa sig vara synnerligen segregering. Friskolereformen påbörjades av Bildt regeringen 1992. Man levde absolut inte upp till den folkhemstanke som formulerats i Sveriges riksdag redan 1928 ” Där försöker ingen skaffa sig fördel på andras bekostnad, den starke trycker icke ner och plundrar den svage. I det goda hemmet råder likhet, omtanke, samarbete, hjälpsamhet. Tillämpat på det stora folk- och medborgarhemmet skulle detta betyda nedbrytandet av alla sociala och ekonomiska skrankor, som nu skilja medborgarna i privilegierade och tillbakasatta, i härskande och beroende, plundrare och plundrade.”

Tvärtom, klyftorna började växa och samhällets olika innevånare började glida från varandra.

På LOs så kallade demokratikongress år 2000 producerades en huvudrapport med titeln ”Frihet tillsammans” . Gudmund Larsson skriver i ovan nämnda bok.

”Demokratirapporten speglar framför allt en oro för en ökad segregering i skolan. Det reformarbete som arbetarrörelsens organisationer utfört hotas av

skolpengssystem och friskolor utan tillräcklig demokratisk kontroll. Ännu hävdar man vidare i rapporten finns det en tendens inom skolan att inte fullt ut värdera andra kunskaper och studier än de abstrakta och teoretiska. Man skriver: ”Den kunskapssyn som endast högt värderar den vetenskapliga kunskapen och negligerar eller ser ner på erfarenhetskunskaper blir elitistisk och odemokratisk. Det är en inskränkt kunskapssyn som blir nedlåtande och ofullkomlig.” (Sverige L. i., Resa i första klass: skolan ur ett arbetarrörelseperspektiv. , (2001).) Liknande resonemang fördes naturligtvis inom den programkommission som arbetade med nytt partiprogram till SAP.

Ett ideologiskt perspektiv

Socialdemokratin har insett att fullt genomförd marknad på alla områden innebär allas strid med alla. Fullt genomförd demokrati däremot är allas dialog med alla. Den utopiska socialismen föreställde sig ett samhälle byggd på dialog och altruism där individens innersta drivkraft var allas bästa och filosofi, humaniora och sköna konster utvecklades. Man blev dock tvungen att i den materiella världen och i historiens ljus revidera och anpassa visionen till verkligheten och lägga till konkurrens som drivkraft för den marknadsekonomi som visat sig effektivast för att utveckla produktionen. Man ställde sig på två ben. Ett där acceptans av marknadskrafter och konkurrens finns och ett motverkande ben där samverkan dialog och mänsklig social omsorg finns. På två ben gick socialdemokratin främst i Nordeuropa in i framtiden. Industri av olika slag skapade ekonomiska förutsättningar för omsorg skola och kulturell utveckling.

Att rubba den balansen och ställa sig allt tyngre på marknadsbenet ger en skev samhällsutveckling med större klyftor och orättvisor mellan människorna. Det skadar också viljan hos medborgaren att utveckla samhället för allas bästa och ge var och en i samhället efter hens behov.

Att återställa balansen och sträva mot ett jämlikt samhälle

”Jämlikhet är bra för hjärtat” var rubriken på DN:s recension av boken ”Jämlikhetsanden” (Wilkinson, 2010) som övertygande bevisar att ett jämlikt samhälle utvecklas snabbare och bättre än ett mera ojämlikt sådant. De bägge hälsoforskarna inriktar sig i första hand på ekonomisk ojämlikhet och fokuserar inte så mycket på vad som leder till denna. En mycket viktig variabel är i ett kommunikations och kunskapssamhälle naturligtvis skolan och lärandet. Det gäller inte längre att födas med en silversked i munnen utan att födas med en bok i handen både för ekonomisk och personlig framtid. I valfrihetens samhälle vinner de som har bästa kunskapen och störst kompetens att välja det bästa för sig och sina barn.

Ett av de vanligaste argumenten mot jämlikhet har varit att den medför likriktning och utslätning. I livet utanför skolan har det varit naturligt att de som behöver mest

också har fått mest. Den sjukaste har fått mest sjukvård. Den handikappade har samhället hjälpt till ett så normalt liv som möjligt, så långt man lyckats. Sociala behov i materiell välfärd har motverkats med barnbidrag, pensioner och försäkringar. I kommunikations och kunskapssamhället måste blicken lyftas ett steg till människors sociala och kulturella verklighet. Detta slår speciellt igenom för barn och ungdom som håller på att socialiseras in i samhället och skapa sig en identitet. För rikedom och fattigdom i det moderna samhället bestäms utifrån vilket kulturellt kapital en människa har i form av stimulans och hjälp till intellektuell och kreativ utveckling för att kunna uppnå kompetens för ett rikt yrkesliv och i sitt liv få förutsättningar att uppnå "sina bästa stämningars längtan". Vilken sorts kompetenser eller kunskaper man behöver skaffa sig är inte så viktigt bara kollektivet innehåller det mångfald som behövs för ett samhälles utveckling. Dagens marknadsanpassning till ingenjörskonst och matematik utgör ju ytterligare ett exempel på obalansen i utvecklingen. Naturligtvis behövs naturvetenskap och teknik men de kreativa, vårdande och humanistiska ämnena är viktiga ur samhällsperspektiv. De matematiskt tekniska yrkeskunskaperna skriver inte poesi eller spelar en symfoni och designar inte heller en mobiltelefon eller bil, man utvecklar inte ens ett dataspel. Kreatören som kallas entreprenör är också en viktig och i det fallet även en marknadsanpassad del av lärandet.

Skolpersonalens utbildning

De som arbetar i skolan alltifrån lärare till rektorer och lokalvårdare har en ständig relation till de i skolan som under sin tid där får en utbildning. Däremot finns inte några större resurser att ge skolpersonalen nya perspektiv på relationer och lärande gentemot avnämarna, elever och föräldrar, samhälle och arbetsgivare. Det livslånga lärandet borde vara en självklarhet för dem som ansvarar för barn och ungdomars fostran och lärande. Exempelvis en lärare har tre fyra år på ett universitet och kan med decennieåldrad utbildning fortsätta sitt värv hela yrkeslivet. Det borde vara naturligt att hens grundutbildning fortsätter livet ut och att kontakten med högskola och universitet aldrig bryts. Om tio till tjugoprocent av arbetstiden avsattes till studier för läraren skulle hen ha samma utbildning som exempelvis en ortopedkirurg vid sin pensionering. I utbildningsdepartementets rapport SAMVERKANDE STYRNING 2001, så klargörs på ett grundläggande sätt behovet av att skolan även för personalen innehåller ett livslångt lärande. Den decentralisering av ansvaret som denna rapport räknar med kräver definitivt en kompetenshöjning ända ute i de enskilda skolorna om kvalitets och utvecklingsarbete skall kunna genomföras. Man säger bland annat "Ett grundantagande bakom hela decentraliserings strategin var bland annat att de professionella, dvs lärare och skolledare, förväntas vara de drivande krafterna i förändringsarbetet med den empiriska kunskapen som utgångspunkt. Detta ställde stora krav på de professionellas yrkeskompetens." ibid. Ett utvecklings och kvalitetsarbete som verkligen behövs. Speciellt i dessa tider då

situationen liknar den situation som fanns i slutet av förrförra seklet och början av förra då övergången till industrisamhället skapade nya förutsättningar för samhället. Idag skapar övergången till kommunikations och kunskapssamhället samma frustrationer och kräver kreativitet, kompetens och kunskap av både samhällsmedborgarna i allmänhet och skolpersonal i synnerhet under anpassningen till nya förhållanden. Ett livslångt lärande även för dem som skall ge det uppväxande släktet grunden för sitt livslånga lärande är ett minimi krav. De kända skolforskarna Pasi Sahlberg och Andy Hargraeves har i en bok fastslagit att det så kallade finska skolundret grundar sig på, dels en icke marknadsstyrd skola och dels på en lärar och rektors kår i ständigt utbildning. (Sahlberg, (2011).) De skriver bland annat ”.” Man litade på professionen. Lärarna uppmuntrades också till fortbildning med målet att alla skulle vara magisterkompetenta i pedagogik för att vara behöriga. Lärandet för lärarna underlättades på olika sätt. Skolledningarna tillsattes på pedagogiska meriter och har oftast egna lektioner.” ibid I en annan bok från lärarfackförbundet LR skriver Mikael Damberg ” Jag menar att lärare därför behöver garanteras högkvalitativ och kontinuerlig kompetensutveckling. Många lärare jag möter upplever att den lokalt organiserade kompetensutvecklingen inte håller tillräcklig hög kvalitet och att den statliga kompetensutvecklingen satsar på än det ena och än det andra, vilket skapar en ryckighet som är svår för skolorna att planera efter. Jag ser behovet av att lärare garanteras kompetensutveckling och att lärare i större utsträckning själv kan välja det som är viktigast för dem för att utvecklas i arbetet” (Isaksson, Grundskolan 50 år: från folkskola till folkets skola., (2012).)

Föräldrarnas ansvar

Ansvariga för att grundlägga ett barn och en ungdoms förutsättningar att tillgodogöra sig möjligheterna i kommunikations och kunskapssamhället, som sakta växer fram, är naturligtvis föräldrarna. Men än idag har de flesta föräldrar en kulturell och social bakgrund i förra seklet och dessutom en bildnings och utbildningshistoria från detta sekel. Det är inte lätt att leva upp till kravet på att förstå och ha insikt i de krav som en modern utbildningsgång ställer på de barn man fostrar. Här finns naturligtvis en social stratifiering som slår igenom i den nya situationen vi befinner oss i. Även en organisation av professionella som Lärarnas riksförbund inser detta och skriver i klartext i en av sina debattböcker om kommunaliseringen av skolan att ” Utmaningen ligger också i att den allvarligaste klassklyftan i samhället är den ojämlika fördelningen av kunskap och bildning. Tillgången till ett rikt språk, självförtroende och förmåga att uttrycka sig är avgörande för möjligheten att klara sig på arbetsmarknaden och vara demokratiskt delaktig i samhället. Kunskap är makt, utbildning en investering och nya insikter innebär att människor får bättre liv. Lärandet är en del av själva livet” (Isaksson, (2011).)

Föräldrar som i sitt arv fått ett så kallat kulturellt kapital (Broady, 1998.), klarar uppgiften med glans idag med möjligheten att välja skola utifrån sina ekonomiska förutsättningar och sin socialgrupp. Något som krävde privatskola tidigare. Men så finns det en stor grupp människor där läsandet, kunskapskonsumtion och kulturdelaktighet inte är lika naturligt som hos den förstnämnda gruppen. Deras barn får inte samma möjligheter som de förstnämnda. En tredje grupp håller också på att växa fram då allt fler av nysvenskar kommer till landet med alltför dålig skolbakgrund. Dessa bör naturligtvis inlemmas i löftet om obligatorisk tolvårig skola i Sverige. Alla nysvenskar som har mindre än tolv års utbildning bör garanteras de saknade åren i Svenskt utbildningsväsende finansierat av samhället. Då det gäller föräldraansvaret bör stödjande åtgärder och folkupplysning sättas in redan i BVC miljön. Det är naturligtvis svårt att säga hur det ska utformas men att en pedagog pratar med alla nyblivna föräldrar och berättar om vilka förutsättningar som skapar bästa möjliga grund för det nyfödda barnet att inlemmas i kommunikations och kunskapssamhället bör vara naturligt och görs säkert på flera håll och i kampanjform vissa gånger. Ett kraftfullt stöd till folkbildningsorganisationer och fackliga organisationer för arbete gentemot föräldrarna och återupptagna läsfrämjande åtgärder är också naturligt. En bok för allas statsbidrag återställs och Transports vägkrogsbibliotek samt initiativ som IF Metall och många andra fack tagit i läsfrämjari stöds i en välplanerad kampanj för att implementera det kulturella kapitalet i medvetandet hos föräldrar till barn som skall växa upp och åldras under detta sekel.

Skolans organisation

Redan i skriften ” Samverkande Styrning” från 2001 konstaterar man att ” Ser vi i backspegeln har det under 1990 talet funnits en politisk strävan mot omfördelning av makt och ansvar inom skolan där omfördelningen inte till fullo nått ända fram varken till den pedagogiska personalen eller till eleverna.” (Sverige U. , (2001).) Man säger vidare att ”Rationalitet i välfärdstjänster som exempelvis skolan, bygger på en medveten social interaktion mellan olika aktörer. Man kan därför heller inte okritiskt överta modeller eller förebilder från andra områden än just välfärdstjänster. Modeller från marknaden syftar ytterst till vinst, konkurrens eller kommersialisering. Skolverksamhet handlar däremot om att maximera välfärd. Det står klart att den enskildes, kollektivets och skolans samlande lärande har en grundläggande betydelse för utvecklingen av skolans verksamhet. Förmår man inte på den enskilda skolan diskutera hur gemensamma kunskaper skall hanteras, hur olika erfarenheter skall tillvaratas eller hur man kan lösa tvister när åsikter går isär kommer knappast den enskilda skolan att utvecklas. Skolans effektivitet är beroende av att de kan lösa dessa frågor på ett bra och nyanserat sätt. Det förutsätter inte bara kunskap utan också delaktighet i de beslut och händelser som påverkar det egna arbetet. Inflytande, ansvarstagande och delaktighet som är förutsättningar för en effektiv skola, bl.a. för att de främjar förståelsen för de föreställningar, antaganden, värderingar och

handfasta erfarenheter, som är nödvändiga för skolans verksamhet. ” (ibid) De sju punkterna i partistyrelsens rapport om rektorsuppdraget som Ibrahim Baylan presenterade i DN 13 10 20 . (Ibrahim, 2013) är ett stort steg i riktning mot ett decentraliserat ansvar och därmed starkare centrala kvalitetskrav. Ett första steg är definitivt att ge rektorerna möjlighet att vara pedagogiska ledare som i första hand tänker på lärandets kvalitet i skolan och lämnar administration och ekonomi till andra. På konstnärliga institutioner skulle man aldrig tänka sig att lämna över det konstnärliga ansvaret på en ekonom och administratör. Man förväntar sig inte heller att den konstnärlige ledaren skall besitta administrativa och ekonomiska talanger. Därför är det naturligt att dela uppdraget i två specialiseringar och se till att de får högre utbildning innan sitt uppdrag och kontinuerlig kompetens utveckling tillsammans med sin personal.

Litteraturförteckning

- Broady, D. (1998). . Kapitalbegreppet som utbildningssociologiskt verktyg. (2., korr. utg. Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi,) Uppsala: ILU, Univ.
- Ibrahim. (den 20 10 2013). "Nytt rektorsuppdrag ger tid till det pedagogiska arbetet" . DN .
- Isaksson, C. (. ((2011).). Kommunaliseringen av skolan: vem vann - egentligen? . Stockholm:: Ekerlid.
- Isaksson, C. (. ((2012).). Grundskolan 50 år: från folkskola till folkets skola. Stockholm: : Ekerlids.
- Sahlberg, P. &. ((2011).). . Finnish lessons: what can the world learn from educational change in Finland? . New York: : Teachers College Press.
- Sverige, L. i. (2000.). Frihet tillsammans!: LOs demokratirapport om makt medlemmar och möjligheter : Landsorganisationens 24e ordinarie kongress den 2-6 september. Stockholm: : LO.
- Sverige, L. i. ((2001).). Resa i första klass: skolan ur ett arbetarrörelseperspektiv. . Stockholm: : LO.
- Sverige, U. ((2001).). Samverkande styrning: om läroplanerna som styrinstrument. Stockholm:: Fritzes offentliga publikationer.
- Weine, J. (1947). TIDEN.
- Wilkinson, R. &. (2010). Jämlikhetsanden: därför är mer jämlika samhällen nästan alltid bättre samhällen. Stockholm:: Karneval.

Jag yrkar:

- 21:1 Att det obligatoriska gymnasiet garanterar 12 års skola åt alla svenska medborgare.
- 21:2 Att SAP utreder hur man skall utforma ett garanterat livslångt lärande för all skolpersonal i Sveriges skolväsende för att de skall kunna samverka i uppgiften att fostra de nya generationerna.
- 21:3 Att förslaget om ny rektorsroll genomförs och att det kompletteras med ett livslångt lärande och forskande bland skolans hela personal enligt förslag bland annat i rapporten SAMVERKANDE styrning från Utbildningsdepartementet 2001.
- 21:4 Att SAP verkar för att en folkbildningskampanj, riktad mot föräldrar, dras igång för att medvetandegöra alla om det kulturella kapitalets betydelse för barn och ungdomars inträde i det framväxande kommunikations och kunskapssamhället.
- 21:5 Att skolans uppdrag utvidgas till och man får resurser till att följa upp och skapa gemensamhet kring barnens utveckling med föräldrarna. Med speciell inriktning mot sådana föräldrar som av olika anledningar har svårt att engagera sig i barnens skolgång.
- 21:6 Att skolan i sin organisation ställer större krav på ansvarstagande på lokal nivå genom ett decentraliserat beslutsfattande och skolutveckling samt samtidigt skärper kraven på resultat och stödet till denna utveckling genom högskola och universitetsväsendet, fack och näringsliv samt humaniora och kultur i enlighet med förslagen i ”Samverkande styrning”. (Sverige U. , (2001).)
- 21:7 Att Luleå arbetarekommun bifaller motionen och antar den som sin egen.
- 21:8 Att Luleå arbetarekommun skickar motionen vidare till distriktskongressen 2014 som sin egen alternativt enskild motion.
- 21:9 Att distriktskongressen antar motionen som sin egen och sänder den vidare till partistyrelsen, länets riksdagsledamöter, S-gruppen i riksdagens utbildningsutskott samt nästa partikongress.

Jan-Ivar Johansson

Sunderby S- förening

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 21

Föredragande: Fredrik Lundh Sammeli

Sverige har länge varit ett konkurrenskraftigt land. Investeringar i utbildning, forskning och utveckling har lagt grunden för jobb och välfärd. Nu tappar Sverige i internationell jämförelse och därför lägger vi stor vikt vid att göra stora satsningar på just skola och utbildning.

Antalet elever som lämnar grundskolan utan behörighet till gymnasiet har ökat med 18% sedan 2006, med hänsyn taget till elevkullarnas storlek. Idag lämnar var åttonde elev grundskolan utan gymnasiebehörighet. Vårt mål är att till år 2020 halvera andelen elever i grundskolan som inte är behöriga till gymnasiet. För det krävs mindre klasser, investeringar i lärarna och att resurser fördelas efter elevernas förutsättningar och behov. Vi vill göra gymnasieskolan obligatorisk och utveckla yrkesprogram till yrkescollege. Estetiska ämnen ska ha en självskriven plats i de nationella programmen på gymnasiet och alla gymnasieutbildningar ska ge behörighet till högre utbildning. Utöver detta vill vi införa ett utbildningskontrakt. Unga arbetslösa som inte fullgjort gymnasiet ska garanteras insatser som leder till en gymnasieexamen. Vår skola är till för morgondagens värld och där ser vi att kraven på människors utbildning blir allt viktigare.

För att säkerställa den pedagogiska utvecklingen i skolan vill vi möjliggöra för rektorerna att vara pedagogiska ledare, för att detta ska vara möjligt måste rektorerna avlastas från en del administrativa uppgifter. Även ledningens förmåga är viktigt för resultaten i skolan.

Vi socialdemokrater är helt övertygade om att det behövs en nationell samling för läraryrket och en kompetensförsäkring för lärare. Samtidigt behöver det ställas högre kvalitet och krav i lärarutbildningen. För ett parti som värnar människans möjlighet att växa i sig själv och i sin gemenskap med andra genom hela livet, är folkbildningen en viktig byggkloss. Distriktsstyrelsen tror dock inte att en folkbildningskampanj är det som ska prioriteras. Möjligheterna till folkbildning ska vi som parti säkra när vi återfår regeringsmakten. Men engagemanget som krävs för att lyckas med att forma en folkbildningskampanj måste få sin växtkraft underifrån.

Föräldrars närvaro och är en viktig del av utbildningen och elevens utveckling. Länets riksdagsledamöter har motionerat om att återinföra kontaktdagar, där föräldrar utan ekonomisk förlust har möjlighet att besöka skolan och vara delaktiga tillsammans med sitt barn. Idag så är det inte lätt att vara föräldrar och göra alla medvetna val som förväntas. Det behövs en genomgripande förändring av skolan, en förändring där det erbjuds en bra skola för alla och där inte föräldrarna möjlighet att välja blir avgörande för hela livet.

Som framtidspartiet i svensk politik ser vi idag att skolans organisation bör ses över för att skapa en mer likvärdig och sammanhållen skola men det är inte självklart att vägen fram för framtidens skola går genom gårdagens lösningar eller modeller.

Distriktstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta att

Att anse att-sats 1,2 och 3 besvara

Att avslå att-sats 4,5, 6 och 9

22. Solidariskt ansvar-Ungdomsbrott – Luleå Ak

Att vara solidariskt ansvarig eller solidariskt betalningsansvarig innebär att man svarar för en skuld ”en för alla, alla för en”. Det betyder att kravet på att betala kan riktas mot en av dem som är solidariskt ansvariga, och den som har betalat får sedan kräva de övriga på deras del av skulden. Regler om solidariskt ansvar finns i flera olika lagar, t.ex. i bestämmelser om betalning av skadestånd och betalning av olika avgifter.

Unga människor dömda för gemensamma brott drabbas mycket hårt av detta. Ifall de beslutar sig för att börja leva ett ”Svensson-liv”, och bestämmer sig för att börja avbetala den skuld de blivit dömda till, så blir de betalningsansvarig också för sina dömda kompisars skuld. Det innebär att de lätt hamnar hos kronofogden ifall de inte redan är där. De får svårt att bilda familj, de får svårt att klara sin försörjning. Att kunna kräva kompisar eller fd kompisar på deras betalningsansvar blir mycket svårt ifall dessa valt att stanna kvar i brottsligheten. Många unga brottslingar säger därför ”att vad är det för idé att börja leva laglydigt när jag ändå aldrig blir av med min/mina/våra skulder”?

Jag yrkar:

22:1 att gällande lagar ses över avseende solidariskt ansvar och betalningsansvar för ungdoms- och andra brottslingar.

22:2 att motionen bifalls av Luleå Arbetarekommun

22:3 att om motionen inte bifalls av Luleå AK den skickas vidare som enskild motion till DS

22:4 att motionen bifalls av distriktskongressen

22:5 att motionen skickas vidare till S-gruppen i riksdagen i Norrbotten för åtgärder

Luleå 24 oktober 2013

Eva Hedesand Lundqvist

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 22

Föredragande: Ida Karkiainen

Enligt Brottsförebyggande rådet ligger ungdomar som tidigt döms för brott i riskzonen för fortsatt brottslighet. Forskning om ungdomsbrottslighet visar att det finns ett antal faktorer som ökar risken för att begå brott. Exempel på faktorer är en svår familjesituation, bristande skolgång, samt att leva i ett område med begränsade ekonomiska och sociala resurser. Enligt Polisen är vanliga ungdomsbrott bland annat snatteri och skadegörelse, vilka inte sällan är förknippade med skadestånd som påföljd. Om flera deltagit i brottet är även solidariskt betalningsansvar aktuellt.

Den så kallade Ungdomsbrottsutredningen – SOU 2004:122 Ingriden mot unga lagöverträdare berörde problematiken med solidariskt betalningsansvar för ungdomar. Flera undersökningar gjorda av bland andra Brottsförebyggande rådet och Socialstyrelsen pekar på att det solidariska betalningsansvaret för med sig en rad negativa effekter. De ekonomiska kraven upplevs av de unga som oöverblickbara och orättvisa samt försvårar en återanpassning till ett normalt liv utan svartjobb och brott. Det solidariska betalningsansvaret binder dessutom samman ungdomarna som begått ett brott på ett destruktivt sätt.

Det finns därmed anledning att se över om den nuvarande lagstiftningen vad gäller solidariskt skadestånd för unga lagöverträdare är utformad på ett lämpligt sätt, vilket tidigare utredningar visat samt i enlighet med motionens syfte.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

Socialpolitik

Föredragandegrupp: Hanna Bergstedt, Mats Abrahamsson, Birgitta Ahlqvist, Maria Listerman Nilsson.

23. Konkurrensneutralitet för offentlig verksamhet – Boden Ak

Det riktas ibland kritik mot att offentlig verksamhet bedrivs med osunda konkurrensfördelar jämfört med privata företag. Detta kan ibland vara befogat. Kommunens verksamhet har andra förutsättningar än privata företag, t ex vad gäller möjligheten att gå med underskott utan att tvingas i konkurs. Men ibland kan verkligheten bli den omvända. Privat hemtjänst kan konkurrera med offentlig hemtjänst genom att erbjuda tilläggstjänster som kombineras med skatteavdrag enligt RUT, något som kommunen inte har möjlighet att göra. Av 4 § sista stycket i Lag om skattereduktion för hushållsarbete (2007:346), HUSL, framgår att som hushållsarbete räknas inte det arbete för vilket försäkringsersättning lämnats eller bidrag eller annat stöd lämnats från staten, en kommun eller ett landsting. HUSL har upphävts genom SFS 2009:197. Samma definition har dock behållits.

Skatteutskottet har i sitt betänkande över HUSL, 2006/07:SkU15, på s. 14 angett följande:

"När det gäller gränsdragning för vad som ska anses utgöra subventionerade tjänster kan det enligt utskottets mening finnas anledning att klargöra att inte heller tjänster som erbjuds genom kommunernas försorg till självkostnadspris bör kunna ingå i underlaget för skattereduktionen."

Att kommuner inte ska konkurrera med privata företag genom att skattesubventionera tjänster är vedertaget. Men här blir förhållandet det omvända, i och med utskottets ställningstagande.

Innehållet i tjänsterna kan ligga nära och ibland t o m överlappa varandra. Detta utnyttjas givetvis i marknadsföringen. Från ett privat hemtjänstföretags hemsida har följande text hämtats:

"Många av våra tilläggstjänster utgörs av så kallade hushållsnära tjänster och är därmed skattereducerade så du betalar bara halva kostnaden för dem. Detta gäller till exempel städning, ledsagning och trädgårdsarbete.

Om du har fått biståndsbeslut på hemtjänst kan det löna sig att jämföra kostnaden för den servicen med kostnaden för att få samma tjänster utförda som tilläggstjänster. Tilläggstjänster kan bli billigare eftersom kommunens taxa i vissa fall är högre och du då inte kan utnyttja skattereduceringen för hushållsnära tjänster."

Vad som är billigare eller dyrare kan påverkas av individens pensionsinkomst och skattenivå. Även omfattningen av beviljade insatser kan spela in, med hänsyn till förbehållsbelopp, taxor etc.

Men faktum kvarstår. I vissa lägen kan privata företag konkurrera med medel som

den offentliga verksamheten inte har tillgång till, eftersom det offentliga inte får erbjuda tilläggstjänster med RUT. Detta innebär en konkurrensfördel, oaktat vad man anser om RUT-systemet.

Detta kan leda till att kommunen förlorar uppdrag, får en sämre logistik (längre mellan brukarna) och högre kostnader per brukare/insatstimme. Skattemedlen kan inte användas optimalt inom kommunens verksamhet som en följd av att privat utförda tjänster skattesubventioneras.

För brukaren innebär detta att man får välja mellan att ha fler olika personer inne i sitt hem för att utföra tjänster eller att nyttja privat utförare. För den som bor på landsbygd i en icke-LOV-kommun minskar dessutom möjligheten att ta del av tjänsterna.

Ironiskt nog finns inga hinder för kommunala bolag att utföra tjänster med nyttjande av RUT-avdrag, förutsatt att detta sker mot marknadsmässig ersättning. På så sätt styr lagstiftaren kommunen till att bolagisera sina tjänster för att erhålla konkurrensneutralitet.

Vi anser att detta är fel. Regelverket bör utformas för konkurrens på lika villkor även avseende RUT-arbeten som utförs inom en kommunal förvaltning.

Med hänvisning till ovanstående yrkar vi

23:1 att Lagen om ändring i inkomstskattelagen (SFS 2009:197) ses över med inriktning att öka konkurrensneutraliteten

23:2 att distriktskongressen överlämnar frågan till Distriktsstyrelsen och länets s-riksdagsledamöter för vidare hantering

FÖR BODENS SOCIALDEMOKRATISKA ARBETAREKOMMUN

Leif Pettersson
ordförande

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 23

Föredragande: Maria Listerman Nilsson

Att privata företag ska kunna konkurrera ut kommunens tjänster genom skattesubventionering går emot den socialdemokratiska politiken. Förändringen i lagen är tagen av sittande regering för att främja privata företag. Utan att gå in i diskussionen om konkurrens så säger vi att nu när det är konkurrens på marknaden så ska det vara på lika villkor för privata och kommunala verksamheter. Precis som motionären skriver kan följderna av detta bli att kommunerna måste bolagisera sina

tjänster för att hänga med i konkurrensen. Det blir ännu ett steg mot privatisering av välfärden och det blir svårare för kommunerna att använda skattemedlen på ett för medborgarna rättvist sätt.

Vi socialdemokrater ska jobba för att stärka välfärdssamhället och skapa ett tryggt samhälle.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

24. Solidariskt ansvar- skilsmässa/i äktenskap- Luleå Ak

För gemensamma skulder inom äktenskapet har makarna ett solidariskt ansvar, dvs var och en kan krävas på hela skuldbeloppet.

Detta drabbar parterna mycket hårt ifall de skiljer sig och någon av parterna hamnar utanför trygghetslagar och är utan jobb samt inte kan betala sin andel av skulden.

Den av parterna som eventuellt har jobb i äktenskapet får då enligt lagar och regler för solidariskt ansvar, ansvar för hela skulden ifall den andra parten har hamnat hos kronofogden och skall leva enligt kronofogdens regler.

Jag yrkar:

24:1 att regler och lagar utifrån solidariskt ansvar/betalningsansvar ses över avseende gemensam skuld i äktenskap och vid skilsmässa.

24:2 att motionen bifalls av Luleå Arbetarekommun

24:3 att om motionen inte bifalls av Luleå AK den skickas vidare som enskild motion till DS

24:4 att motionen bifalls av distriktskongressen

24:5 att motionen skickas vidare till S-gruppen i riksdagen i Norrbotten för åtgärder

Luleå 24 oktober 2013

Eva Hedesand Lundqvist

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 24

Föredragande: Hannah Bergstedt

Att många ser äktenskapet som en kärleksceremoni och inte fullt ut begrundar vad den juridiska överenskommelsen innebär kan många gånger leda till problem, då livet förändras genom t.ex. arbetslöshet, sjukdom eller skilsmässa.

Den grundläggande bestämmelsen om solidariskt ansvar finns i 1 kap. 2 § skuldbrevslagen.

Vad som menas är att om flera personer är solidariskt ansvariga för ett lån så kan långivaren, när väl pengarna ska betalas tillbaka, kräva hela summan av vem som helst av de solidariskt ansvariga låntagarna; tvingas någon av dem betala för mycket har han eller hon sedan rätt att få tillbaka sina pengar från de andra låntagarna.

Solidariskt ansvar uppkommer vanligtvis genom avtal (dvs. två står båda på kontraktet), även om det kan uppkomma på andra sätt (t.ex. om parterna tillsammans orsakar skada och måste betala skadestånd).

I Sverige är makars ekonomier helt skilda från varandra. Det betyder att om din make/maka inte står med på dina kontrakt och inte heller har gått i borgen eller ställt säkerhet för dina lån så kan han aldrig bli betalningsansvarig för det du är skyldig att betala.

Däremot är äktenskapet ett juridisk ingånget avtal och för de skulder som uppstår i äktenskapet och som är gemensamma har man solidariskt betalningsansvar. Ett av problemen är att många inte tänker på att äktenskap faktiskt är just ett juridiskt avtal, som kommer med fördelar som arvsrätt men också med försörjnings plikt. För att skydda egendom kan exempelvis äktenskapsförord skrivas, som säkerställer den ena partners rätt till ensamt ägande.

För all annan egendom som finns i tex den gemensamma bostaden kan kronofogden vid utmätning ta föremål i anspråk för försäljning om det inte tydligt med tex kvitton visas att egendomen tillhör den andra makan/makan.

Det är fullt möjligt att leva tillsammans utan att ingå äktenskap, även sambolagen har erbjuder ett visst skydd, men för den som ingår äktenskap bör det vara tydligt att det inte bara är en ceremoni utan främst just ett juridiskavtal. En av de konstruktioner och syften som äktenskapet har är att ta ett utökat ansvar för varandra, ekonomiskt, både genom tex försörjningsansvar och arvsrätt men äktenskapet är frivilligt.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen.

25. Solidariskt ansvar – BROTTSOFFER – Luleå Ak

Brottsoffer förlorar rätt till brottsskadeersättning från Brottsoffermyndighet om de ingår en överenskommelse med någon solidariskt ansvarig gärningsman om att acceptera betalning endast för dennes "kvotandel" av det totala skadeståndet. Det beror på att det är en grundförutsättning för att ett brottsoffer ska kunna tillerkännas brottsskadeersättning att brottsoffret kan visa att ingen av gärningsmännen kan betala skadeståndet. Har man ingått en överenskommelse med en eller flera solidariskt betalningsansvariga kan man därefter inte kräva denne på betalning av hela beloppet. Därmed kan man heller inte hävda att denne inte skulle ha kunnat betala hela skadeståndet.

Jag yrkar:

- 25:1 att gällande regler och ansvar avseende brottsoffer ses över
- 25:2 att lag och regel avseende rätt till brottsskadeersättning från Brottsoffermyndighet ses över.
- 25:3 att motionen bifalls av Luleå Arbetarekommun
- 25:4 att om motionen inte bifalls av Luleå AK den skickas vidare som enskild motion till DS
- 25:5 att motionen bifalls av distriktskongressen
- 25:6 att motionen skickas vidare till S-gruppen i riksdagen i Norrbotten för åtgärder

Luleå 24 oktober 2013

Eva Hedesand Lundqvist

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 25

Föredragande: Birgitta Ahlqvist

Det är i första hand den som begått brottet som är skyldig att ersätta skadorna, kallas skadestånd. Om gärningspersonen inte kan betala skadeståndet och det inte finns någon försäkring som täcker skadan helt kan man i vissa fall få kompensation från staten, brottsskadeersättning.

Att domstolen dömer någon att betala skadestånd innebär inte att pengarna betalas ut automatiskt till brottsoffret. Om gärningspersonen har pengar eller inkomst ser Kronofogden till att brottsoffret får sitt skadestånd. Ifall gärningspersonen saknar betalningsförmåga redovisar Kronofogden detta till Brottsoffret.

Nuvarande regelverk ställer höga krav på brottsoffrets agerande för att få ekonomisk ersättning. Skadeståndskravet går först via kronofogdemyndigheten som försöker driva in skadeståndet. Med dagens system försätts brottsoffret i ett påfrestande situation genom att först behöva bevisa att var och en av de skadeståndsskyldiga saknar tillgångar för att därefter redogöra för sin egen försäkringsskydd. När dessa möjligheter är utdömda kan brottsoffret vända sig till brottsoffermyndigheten för att söka brottsskadeersättning.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifall till motionen.

26. Stripp-klubbar i (jämfästlda) Sverige år 2013? – Luleå Ak

Sexköpslagen som förbjuder köp av sexuella tjänster infördes år 1999, att stripp-klubbar trots det fortfarande är tillåtna skadar bilden av ett jämfästllt Sverige. Även om företeelsen måste beskrivas som primitiv befäster den maktordningen med mäns överordning över kvinnor. Där män köper underhållning av underordnade kvinnor för att tillfredsställa sina sexuella fantasier. Stripp-klubbar innebär ytterst, en förnedring av både män och kvinnor. Oavsett om det är män som söker utlopp för sin sexualitet eller kvinnor som får sin försörjning på detta sätt, är det djupt tragiskt och så långt från sund, ömsesidig kärlek man kan komma.

Bakom falska skyltar och skum belysning döljer sig välfyllda spritbarer och privata bås där kvinnor beskådas som objekt. Klubbarna drar inte sällan till sig andra ljusskygga verksamheter, såsom människohandel, prostitution och narkotika, för här finns pengar att hämta.

Sverige har ett juridiskt bindande åtagande att efterleva FN:s kvinnokonvention och arbeta för jämfästllldhet inom en rad olika samhällsområden. Artikel 5 och 6 uppmanar bland annat till att vidta åtgärder för att ändra kulturella beteendemönster som grundar sig på föreställningar om det ena könets underlägsenhet, respektive att bekämpa alla former av handel med kvinnor för sexuella ändamål. I artikel 2 nämns särskilt att åtgärderna kan avse lagstiftning. Alla former av diskriminering av kvinnor är ett brott mot mänskliga rättigheter och Sveriges åtagande att genomföra kvinnokonventionen.

Socialdemokratiska partiet som står för feminism och jämfästllldhet har ett ansvar att leva upp till dessa ideal och åtaganden.

Jag yrkar därför att

- 26:1 Luleå arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till distriktskongressen
- 26:2 Partidistriktet och s-riksdagsgruppen arbetar för att via lagstiftning förbjuda verksamhet som säljer striptease till kunder
- 26:3 Om motionen inte bifalls i Luleå arbetarekommun den sänds vidare som enskild motion till distriktskongressen

Luleå 2013-11-10

Marianne Viita

Motionen stöds av:

Bergviken Frida S-kvinnoklubb

Gammelstads S-förening

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 26

Föredragande: Birgitta Ahlqvist

Redan 1949 antogs FN:s konvention om människohandel och prostitution. Den tar helt avstånd från koppleri och prostitution samt förbjuder bordeller. Artikel 6 i FN:s kvinnokonvention från 1979 går steget längre genom att föreskriva att konventionsstaterna (Sverige är en av dem) inte bara lagstiftar för att komma åt problemen utan även angripa de bakomliggande orsakerna till trafficking och prostitution. Artikel 6 omfattar även andra former av sexuellt utnyttjande.

FN uppskattar att upp till fyra miljoner kvinnor och barn varje år faller offer för människohandel och merparten av dem utnyttjas sexuellt. FN beräknar att kriminella nätverk varje år tjänar ca sju miljarder dollar över 50 miljarder svenska kronor på denna handel.

Idag är strippklubbar lagligt i Sverige. Strippklubbar är ställen dit män går och betalar pengar för att se kvinnor klä av sig och de mesta av pengarna går till strippklubbens ägare. Kvinnornas kroppar används som redskap för att tjäna pengar. Om detta inte är sexuellt utnyttjande (FNs kvinnokonvention)så vad är det då?

Redan 2010 förbjöds strippklubbar på Island.

Sverige har tagit ett första steg att när det gäller prostitution, genom sexköplagen från 1998. Den lagstiftningen vilar på uppfattningen att prostitution är ett övergrepp, därför är det köparen som straffas och inte säljaren.

Motionärens anda är att vi ska gå vidare och se över en lagstiftning även när det gäller sexuellt utnyttjande på strippklubbar, ett andra steg i lagstiftningen om sexuellt utnyttjande.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen.

27. Stopp för uttag vinster i välfärden – Arvidsjaur Ak

Välfärden är viktig för alla människors välbefinnande. Välfärden vill vi definiera med följande:

Kvalitet

Behov

Goda villkor

Långsiktig hållbar ekonomi

I framtidskontraktet som socialdemokraterna antog på partikongressen i Göteborg 2013 står bland annat

”Sverige ska vara ett välfärdsland som bygger på sammanhållning och ge bästa förutsättningar för alla människor att växa och förverkliga sina livsdrömmar. Välfärden skall omfatta alla – oavsett inkomst och finansieras solidariskt. Alla ska ha både rättigheter och skyldigheter och ingå på lika villkor”.

Många av landets kommuner, både stora och små, kämpar med kraftigt svikande ekonomi. Detta gäller i högsta grad för oss i Norrbotten. För våra socialdemokratiska hjärtefrågor inom skola, vård och omsorg innebär kraven på stora och omfattande besparingar oerhörda ansträngningar att upprätthålla väljarnas förtroende. Vi lägger ner hela skolor och låter barnen samlas ihop i större klasser och vi lägger ner omsorgsboenden i en aldrig sinade takt. Förutsättningarna för både barn och äldre försämras hela tiden. Detta sker samtidigt som våra kommunala skattekonor strömmar iväg till riskkapitalbolag i skatteparadisen. Vi dräneras på ekonomiska resurser för våra egna kommunala verksamheter samtidigt som vi tvingas lämna ifrån oss skattekonorna genom det som kallas friskolor och LOV. Är detta verkligen rimligt? Svaret är ett rungande NEJ. Vi ska inte med våra gemensamma skattemedel finansiera varken friskolor eller privata äldreboenden på bekostnad av kärnverksamheter i kommunerna! Det är just det som händer numera och det är

beklämmande om vi socialdemokrater inte vågar sätta hälsorna i backen och sätta stopp för denna utveckling.

Vi vill:

27:1 Att socialdemokraterna i Norrbotten vid distriktskongressen 2014 kräver ett stopp för uttag av vinster i välfärden

Arvidsjaur S-förening

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 27

Föredragande: Birgitta Ahlqvist

Motionären beskriver socialdemokraternas ideologi och människosyn på ett förträffligt sätt, han beskriver också hur senare årens uttag av skattepengar till vinster i välfärden har urholkat välfärdsmodellen som Sverige haft under många år och som varit en förebild för hela Europa. Allt fler områden inom välfärden har nu tyvärr tagits över av privata företag som tagit ut stora vinster och som också drivits för att göra detta. Det har inneburit som motionären skriver att skattepengarna som egentligen skulle ha gått till t.ex. skolor och äldreomsorg har gått till privata vinster. Frågan om uttag av vinster i välfärden handlar just om demokrati och människosyn. Välfärden är till för människor som behöver den, inte för riskkapitalbolag som vill göra vinster.

LOs Tobias Baudin säger i en intervju, när det gäller vinster i välfärden : Vi är för vinster i välfärden, men så mycket som möjligt ska investeras tillbaka i verksamheten. Gärna till personal via löneökningar, men också till kompetensutveckling, slut på citat. Ja, det anser vi också, men att återinvestera överskottet i personal och verksamheten, är inte detsamma som att vara för vinster i välfärden. Så där är vi överens.

Motionären kräver ett stopp för denna utveckling. Vinstintresset ska inte vara styrande i välfärden.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

28. Sekretessens negativa begränsning för ett offensivt drog-förebyggande arbete - Älvsbyns Ak

Bakgrund.

Älvsbyn är ett litet samhälle om 8500 invånare. Kommunen inrymmer 3 behandlingshem för missbrukare vilket torde vara unikt med tanke på storleken. Samtidigt bidrar dessa med kunskap och erfarenhet som ger goda förutsättningar till ett relevant förebyggande arbete.

Kommunen bedriver ett aktivt förebyggande arbete genom att i skolan stärka skyddsfaktorerna.

2003 var drogsituationen i samhället ohållbar och ett mycket medvetet långsiktigt arbete startades av kommunen, Blåslampan.

Nätverket bestod av alla intressenter som ville bidra till en nolltolerans gällande droger i kommunen. Sammansättningen består idag av näringsliv, köpmän, kyrkliga företrädare, sociala tjänstemän, skola, polis, frivilligorganisationer av alla slag.

Syftet med Blåslampan är att göra det svårt att missbruka men lätt att få hjälp att sluta. Men också att stimulera samtalet mellan olika aktörer för ett så effektivt arbete som möjligt.

Sekretessen.

En ständigt återkommande fråga rör sekretesskyddet som träder i kraft i och med 18-årsdagen. Otaliga gånger har vi sett hur lagen skyddar drogen men inte individen. Drogförälskade ungdomar längtar efter 18-årsdagen så att de ostört kan fortsätta sitt experimenterande. Genom sekretessens skydd kan den unga vuxne också, med hänvisning till lagen, förhindra ett aktivt arbete från olika instanser. Även om de olika instanserna har kännedom om situationen är de begränsade att agera. Detta medför också att missbrukaren inte behöver ta sitt personliga ansvar och därmed utmanas till förändring.

FMN:s (Föräldraföreningen mot narkotika) rådgivning möter hela tiden förtvivlade familjer som står helt maktlösa på grund av att man inte kan få den information och det samarbete man önskar.

Höjd sekretessålder.

Vi skulle därför, med anledning av detta, vilja se en förändring rörande sekretesskyddet, så att gränsen höjdes till 21 år. Föräldrabalken inrymmer ett visst föräldraansvar för den unga vuxne upp till 21 år.

I kraft av den lagöverträdelse som narkotikamissbruk innebär och där missbruket är dokumenterat, menar vi att det finns utrymme att höja sekretessåldern. Detta skulle underlätta arbetet mellan socialtjänst, skola, polis och föräldrar avsevärt och medföra en mycket kraftfullare och snabbare hantering av missbruket.

Därför föreslår vi att

- 28:1 vid lagöverträdelse som dokumenterat narkotikamissbruk skall sekretessåldern höjas till 21år!
- 28:2 man stärker föräldrar/målsmäns rätt till information med missbrukarens tillfrisknande i åtanke!

Älvsbyn den 11 december 2013

Tomas Egmark

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 28

Föredragande: Birgitta Ahlqvist

Missbruk av droger bland ungdomar är både svårt att förebygga och behandla, som motionären skriver måste samhället sätta in tidiga förebyggande insatser för att hindra de unga att börja använda droger, men också gemensamt försöka hjälpa de unga som hamnat i drogmissbruk att upphöra med missbruket och Älvsbyns "Blåslampan" är ett bra exempel på detta arbete.

Ungdomarna med missbruksproblem är en mycket utsatt grupp och ny forskning visar att dessa ungdomar hamnar ofta i kriminalitet, fattigdom, sjukdom både kroppslig och psykisk och ökar risken att dö i förtid. Allt fler unga flickor får missbruksproblem och de hamnar lika ofta som pojkar på missbruksmottagningar. Enl. samma rapport är sårbarheten större för flickor än för pojkar och den avgörande faktorn till fortsatt missbruk i vuxen ålder är föräldrarnas missbruk.

Motionären beskriver sekretesslagen som ett hinder för att sätta in gemensamma åtgärder för de unga, sekretessen hindrar olika myndigheter i samhället att samarbeta öppet med varandra t.ex. polis, skola, socialförvaltning och föräldrarnas delaktighet i hjälpen blir omöjlig. Om sekretesskyddet höjdes till 21 år skulle samhället ha större möjligheter att hjälpa de unga ur problematiken.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla till motionen.

29. Gode män och förvaltare – en otidsenlig konstruktion – Enskild

Återkommande uppdrag hur gode män och förvaltare missköter sina uppdrag. När kontrollen brister kommer kunderna/huvudmännen i kläm både ekonomiskt och socialt. De huvudmän som saknar anhöriga som kan övervaka och ingripa om allt inte fungerar, är särskilt utsatta.

Uppdraget som god man eller förvaltare sker via förordnande av tingsrätten och fungerar som ett ideellt uppdrag med arvode och inte som en anställning med lön. Många som tar på sig uppdragen är förvärvsarbetande och sköter uppdraget på sin fritid, även andra som inte längre är yrkesverksamma brukar åta sig dessa uppdrag. Eftersom huvudmännen ofta har funktionsnedsättningar och är beroende av stöd i flera avseenden är det viktigt att gode män och förvaltare är engagerade och kan avsätta tillräckligt med tid för sitt uppdrag. Här finns avarter både beträffande kvalitet och antal uppdrag. Uppdraget är luddigt och beskriver inte exakt vad som ska göras, eller hur mycket tid som ska läggas ned och blir därför godtyckligt.

Dagens konstruktion kan inte sägas vara vare sig kvalitetssäker eller rättssäker. Rekryteringen och tillsättandet av gode män och förvaltare behöver därför reformeras, regleras och ses över.

Problemen med det arbete som utförs ideellt och ofta mot låg ersättning är många:

Vem utreder den gode mannens/förvaltarens lämplighet och redlighet?

Har överförmyndarnämnderna tillräckliga resurser och kompetens att granska årsredovisningarna?

Erbjuds gode män och förvaltare adekvat utbildning för uppdraget?

Vilka kvalifikationer krävs för uppdraget?

Hur är arbetsuppgifterna reglerade i tid?

Ersätts arbetet efter använd tid?

Hur ofta ska gode män/förvaltare besöka kunden?

Vad ingår i arbetsuppgifterna?

Hur ersätts förlorad arbetsförtjänst?

Hur många uppdrag får en god man/förvaltare ha?

Finns det något register över gode män/förvaltare?

Har gode män/förvaltare ansvars- och olycksfallsförsäkring?

Hur garanteras kunden bästa kvalitet och rättssäkerhet?

Är det huvudmännens behov som styr insatserna i första hand?

Jag yrkar därför att

- 29:1 Luleå arbetarekommun antar motionen som sin egen och sänder den vidare till distriktskongressen
- 29:2 distriktet och s-riksdagsgruppen medverkar till en översyn av hur gode män och förvaltares uppdrag tydligare regleras enligt de problemområden som beskrivs i motionen
- 29:3 samt även pröva om vissa arbetsuppgifter kan omvandlas till kommunala tjänster för att säkerställa kvalitet och rättssäkerhet
- 29:4 om motionen inte bifalls den skickas vidare som enskild till distriktskongressen

Luleå 2013-11-08

Marianne Viita

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 29

Föredragande: Mats Abrahamsson

Distriktsstyrelsen kan konstatera att denna motion berör ett viktigt område för människor i en utsatt situation och att det är viktigt att verksamheten fungerar på ett sett som inger förtroende.

Gode män och förvaltare har funnits i Sverige under lång tid, allt för att hjälpa de som inte kan ta tillvara sin rätt. Som motionären påpekar är det enligt lagstiftningen ett ideellt uppdrag och arvodet kan i dag inte jämföras med lön. Grundtanken är att arvodet skall betalas av huvudmannen och för vissa huvudmän betalas arvodet av kommunen. Många av de frågeställningar som motionären tar upp är idag reglerade på olika sätt, bl. a att arvodet är knutet till basbelopp och beräknas efter olika kategorier beroende på vilka arbetsinsatser som uppdraget medför.

Överförmyndarnämnden/överförmyndaren rekryterar och utbildar gode män och förvaltare. Kontroller hos kronofogden och i brottsregistret görs i samband med dessa rekryteringar. Det händer tyvärr att någon godeman/förvaltare agerar felaktigt och detta är mycket tråkigt, då det är personer i en mycket utsatt situation som drabbas. I Norrbotten finns idag ett stort antal gode män/förvaltare och om ett par av dessa agerar olämpligt så måste man ändå komma ihåg att de allra flesta gör en bra insats.

Inom socialtjänsten kan den s.k. förmedlartjänsten i vissa fall ersätta god man, om det endast är betalningsrutiner som huvudmannen behöver hjälp med.

Skulle man genom en lagändring överföra hela eller delar av verksamheten till kommunerna, då är risken stor att den nära kontakten mellan huvudmän och god man/förvaltare, som idag finns, försvinner.

Distriktsstyrelsen anser att i stort fungerar verksamheten tillfredställande och fyller en viktig funktion för huvudmännen. De allra flesta gode män/förvaltare utför sitt uppdrag för huvudmannens bästa.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att anse motionen besvarad

Nationell och regional Hälso- och sjukvård

Föredragandegrupp: Kent Ögren, Britt Westerlund, Erkki Haarala,
Britt-Mari Loggert-Andrén

30. Förbud mot transfetter – Enskild

Transfett används för att ge en fastare, smörliknande konsistens åt vegetabiliska oljor, men även för att öka hållbarhetstiden. Danmark har sedan flera år ett förbud mot mer än 2 procent transfett av det totala fettet. Motsvarande har Island och Österrike men inte Sverige. Enligt Livsmedelsverket har halterna här i medeltal nått lika lågt som i Danmark på frivillig väg. Detta anger också regeringen som skäl till att ännu inte ha verkställt riksdagens majoritetsbeslut om att snarast införa ett förbud av dansk typ. Det finns betydligt högre halter i bl.a importerade produkter men även i svenska produkter.

Transfetter innebär ingen konsumentnytta utan bara bevisade risker för hälsan

Det finns i en rad produkter i våra affärer, som t.ex bakverk, margarin, matoljor mm.

Jag yrkar att:

- 30:1 Transfetter enligt danskt beslut skall bli förbjudet i varor som sälja i svenska butiker.
- 30:2 Motionen bifalls i Luleå AK och skickas vidare till Distriktskongress 2014 alt skickas som enskild motion till distriktskongressen
- 30:3 Distriktskongressen 2014 bifaller motionen
- 30:4 Motionen skickas vidare till riksdagsgruppen för lämplig åtgärd

Luleå 4 oktober 2013

Eva Hedesand Lundqvist, Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 30

Föredragande: Erkki Haarala

Redan 2004 införde Danmark ett förbud mot industriellt transfett i livsmedel. Totalt sett får högst två procent av matfettet i en produkt vara transfett enligt dansk lag. 2008 kom nordiska rådet överens om att de nordiska länderna borde följa Danmarks exempel.

Efter Danmarks beslut så har det under årens lopp till Sveriges riksdag inkommit ett flertal motioner som krävt att Sverige ska följa Danmarks exempel.

Regeringens hållning i frågan har varit att genom en dialog mellan Livsmedelsverket och livsmedelsindustrins branschorganisationer på frivillig väg ta bort transfetterna i livsmedel.

Livsmedelsverket har genom dessa dialoger med branschorganisationer lyckats få ned andelen industriellt framtagna transfettsyror i livsmedel. Den svenska livsmedelsbranschen har genom egna åtgärder ersatt industriellt framställda transfettsyror med andra fettråvaror. Den så kallade matkorgsstudien som Livsmedelsverket har genomfört visar att maten i dag innehåller endast små mängder transfettsyror.

Riksdagen beslutade den 17 mars 2011, att bifalla en motion om att Sverige bör följa det danska exemplet och förbjuda användningen av industriellt framställda transfetter i livsmedel.

Regeringen har dock inte vidtagit några åtgärder för att få till en lagstiftning i enlighet riksdagens beslut. Vid interpellationsdebatt 22 augusti 2013 motiverar Eskil Erlandsson regeringens passivitet i frågan med att man avvaktar EU kommissionens yttrande i frågan. Yttrandet väntas i december 2014.

I september 2013 föreslog den amerikanska livsmedels- och läkemedelsmyndigheten FDA att industriella transfetter i all mat ska förbjudas för att minska risken för hjärtsjukdomar. Om användningen av transfett kan minskas så skulle det kunna förhindra 20 000 hjärtattacker och 7 000 dödsfall av hjärtsjukdomar i USA varje år, enligt FDA.

Tyvär är det fortfarande tillåtet att använda industriellt härdat fett och därmed transfetter i livsmedel och halvfabrikat som produceras och säljs i Sverige. Det krävs stor kunskap och stort tålamod om man vill undvika att få i sig transfetter. Få har tid och ork att alltid laga sin mat från rena råvaror. Inte heller kan man begära att vi alla

ska lusläsa innehållsförteckningar varje gång vi handlar något halvfabrikat. Många restauranger använder också härdat fett att steka i eller baka på, och då är det ännu svårare att undvika dem. Särskilt illa är det om sådana fetter används i mat för barn, t.ex. i skolrestauranger. Den som äter mycket färdiglagat och halvfabrikat riskerar att få i sig mycket transfett. Det är inte rimligt att bara de kunnigaste och mest engagerade människorna ska slippa få i sig skadligt fett som de inte själva bett om. Samhället bör genom lagstiftning skapa en permanent trygghet för konsumenten samtidigt som man även kan införa sanktioner vid eventuella lagbrott.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla att-sats 31.1, 31.3 och 31.4

31. Tandvården ska ingå i högkostnadsskyddet – Enskild

Många människor i Sverige kämpar idag med höga kostnader för tandskador/tandvård. Under tiden har sittande högerregering genomfört sänkningar i socialförsäkringssystemet, sänkningar som gjort att tandvård idag är en klassfråga.

Tandvårdsstödet som är tänkt att vara en försäkring för de som har det sämre ställt, fyller idag många gånger ingen funktion då taket är så pass högt.

Referenspriset som högkostnadsskyddet beräknas utifrån, kan skilja sig från tandläkare till tandläkare då dessa är fria att sätta egna priser. Syftet med referenspriserna är dels att undvika höjningar då försäkringskassan höjer ersättningen, men också för att fungera som jämförelsepris. Detta borgar dock för mellanskillnader, ogynnsamma mellanskillnader som individen i slutändan får stå för.

Tandhälsa skall inte vara en klassfråga.

Vi föreslår Luleå AK besluta att verka för:

31:1 att kostnaderna för tandvård skall vara finansierad på samma sätt som allmän sjukvård – från var och en efter förmåga, till var och en efter behov.

Luleå 11 november 2013

Metalls S-fackklubb 173 Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motionerna nr 31 och 32

32. Enhetligt högkostnadsskydd - Överkalix Ak

Idag råder ett högkostnadsskydd om 1100 kr per tolv månaders period för sjukvård. Från detta högkostnadsskydd är tandhälsan undantagen och har eget kostnadsersättningssystem. Många sjukdomstillstånd har sitt ursprung i dålig tandhälsa. Därför borde tandhälsovården ingå i det först nämnda högkostnadsskyddet. Medborgarna har olika ekonomiska förutsättningar och många har inte råd att gå till tandläkare i den omfattning som behövs vilken kan leda till svår ohälsa i övriga kroppen.

Jag föreslår därför distriktskongressen besluta att:

- 32:1 Distriktsstyrelsen får i uppdrag att arbeta fram ett system som gör att patientens kostnader för tandvård kan ingå inom ramen för högkostnadsskydd i den allmänna sjukförsäkringen.

Överkalix 2013-12-09

Britta Jakobsson

Distriktsstyrelsens utlåtande över motionerna nr 31 och 32

Föredragande: Britt Westerlund

Motionärerna återoppar de skillnader som finns inom tandvården och sjukvården avseende kostnaderna och uppger också att tandhälsan inte ska vara en klassfråga.

Vi delar motionärernas uppfattning och konstaterar också att partikongressen 2013 beslutat att tandhälsan spelar roll för hela kroppens välmående och att en översyn av tandvården ska göras för att ta ett steg mot en jämlik tandhälsa.

Därför är de första stegen som vi måste ta att reformera tandvårdsförsäkringen i sin helhet innan vi kan diskutera en integrering av tandvården i den allmänna sjukförsäkringen. Idag handlar det om två olika system där tandvården dessutom är helt avreglerad och konkurrensutsatt. Det är också en förutsättning vi måste ta i beaktande innan man sammanför systemen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta:

Att anse motion 31 och 32 besvarade.

33. Insulinpumpar – Luleå Ak

Från och med 1 december 2013 har TLV, Tandvårds- och läkemedelsförmåns-verket slut på statliga pengar till insulinpumpar. Insulingpumpar skall inte ingå i läkemedelsförmånerna. De anses inte vara förbrukningsartiklar.

Diabetikerna får själva bekosta insulinpumpar ifall inte deras landsting upphandlar dem och tillhandahåller dem. En insulinpump kostar ca. 40.000 kronor och måste bytas vart 3-4 år. Barn under 6 år med diabetes har erbjudits gratis insulinpump. Barn från fattiga familjer löper risk att inte ha råd med insulinpump medan familjer med god ekonomi kan bekosta den till sina barn.

En insulinpump ger barn och vuxna som använder den en bättre livskvalitet.

Beslutet innebär en stor kostnad för landstingen som genom att staten har frånsagt sig ansvaret måste bekosta insulinpumpar för brukare som använder sådana eller också innebär det att brukarna själva får bekosta insulinpumpen.

Jag yrkar:

- 33:1 att staten återtar ansvaret och bekostnaden för insulinpumpar i enlighet med tidigare regler.
- 33:2 att Luleå AK bifaller motionen och skickar den vidare till Distriktskongressen 2014 och att om den inte bifalls den går som enskild till distriktsårsmötet 2014
- 33:3 att motionen bifalls av distriktskongressen
- 33:4 att motionen skickas till riksdagsgruppen (S) för lämplig handläggning

Luleå 11 november 2013

Eva Hedesand Lundqvist, Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 33

Föredragande: Britt Westerlund

Motionären hänvisar till att TLV from 1 december 2013 ska insulinpumpar inte ingå i läkemedelsförmånerna.

Redan idag fungerar det så att patienter som behöver insulinpumpar i Norrbotten får det via medicinkliniken/barnkliniken/annan klinik som i sin tur beställer via Länservice. Kostnaden belastar respektive kliniks läkemedelsbudget. Totalt sett är det billigare för landstinget än att patienterna hämtar ut pumparna via Apoteket inom läkemedelsförmånen då sedan landstinget får stå för det överskjutande beloppet. Det

är också mycket smidigare för patienterna att få ut pumparna i samband med utskrivning än att sedan gå till Apoteket för att hämta ut den.

Landstinget deltar nu i en regional upphandling av insulinpumpar som förhoppningsvis leder till lägre priser och ännu bättre service.

Ändringen att lyfta ut pumparna ur förmånen leder därmed inte till någon fördyring för landstinget eller förändringar för patienterna i länet.

Vi vet också att flera landsting i landet ser över sin hantering och tittar på hur vi i Norrbotten löst hanteringen för patienterna.

Om förändringen av TLV:s beslut ändå innebär att patienterna drabbas negativt då bör staten återta ansvaret.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta:

Att bifalla motionen.

34: Förebyggande av Psykisk ohälsa och suicid hos barn – Piteå Ak

Motion till Norrbottens Socialdemokratiska Arbetarepartis distriktskongress 2014.

Förebyggande av psykisk ohälsa och suicid hos barn och ungdom.

Vi har i Sverige lyckats mycket väl med att förebygga fysisk ohälsa hos barn. Viktigaste orsakerna är, förutom allmänt förbättrade livsvillkor och bättre förlossningsvård, generella primärpreventiva insatser inom MVC, BVC och skolhälsovård med regelbundna kontroller, rådgivning, vaccinationer etc, som riktas till alla.

När det gäller den psykiska ohälsan är fortfarande det mesta ogjort. Svenska barn och ungdomar mår lika dåligt som de gjort sedan man började föra statistik. Suicidförsök, självskadebeteende och fullbordade självmord är mycket vanligt i unga år. I Sverige tar c:a 1500 personer sina liv varje år. Suicid är vanligaste dödsorsaken bland män upp till 44 år. Det är 4-5 ggr fler som tar sina liv än som dör i trafiken.

Trots ökande trafik har man dramatiskt kunnat minska antalet dödsfall, främst genom generella åtgärder i form av lagstiftning om bilbälten, säkrare bilar, mitträcken, kontroller av rattnykterhet etc.

Psykisk ohälsa är en viktig orsak till att man inte klarar skolan och i förlängningen får svårt att komma in på arbetsmarknaden och därmed riskerar att hamna i ett livslångt utanförskap.

Psykisk ohälsa orsakas av komplicerade samband mellan arv och miljö. Vi har de gener vi ärvt, och det är inte så mycket att göra åt, men forskning på enäggstvillingar visar att barnets uppväxtmiljö till ganska stor del kan kompensera ärftlig sårbarhet.

Inom länet finns för närvarande förslag på en överenskommelse mellan landstinget och alla 14 kommuner om samarbete när det gäller personer med psykisk ohälsa, där man prioriterar barn och unga 0-25 år.

För att effektivast förebygga psykisk ohälsa krävs, liksom i andra sammanhang enligt ovan, primärpreventiva insatser, dvs program som riktar sig till alla barn och deras föräldrar.

Det finns klara samband mellan barns psykiska hälsa och familjens ekonomi. I maj 2012 konstaterade UNICEF att de barn, som har det sämst i Sverige, fått en försämrad situation på senare år.

En nyligen publicerad rapport om psykiska hälsan hos befolkningen inom EU, såväl barn som vuxna, visar att den är bättre i länder med jämlik inkomstfördelning, som har låg långtidsarbetslöshet, låg grad av ekonomisk utsatthet och en låg grad av utanförskap bland unga.

Förslag

På alla nivåer i samhället måste målsättningen vara att arbeta för minskade klyftor och avskaffande av barnfattigdom.

Alla föräldrar borde motiveras att delta i psykoprofylaxprogram innan förlossningen samt föräldrautbildning under barnens första 1-2 år i regi av BVC eller förskola.

Personaltätheten i förskola och skola är avgörande för att barn skall uppleva sig bekräftade.

I skolan borde det finnas tid och resurser att erbjuda alla elever en lektion per vecka där man i mindre grupper får hjälp av kunniga ledare att tala om sitt mående och sin situation i hem och skola, sk livskunskapsgrupper.

Alla barn, som är med om kriser av olika slag borde erbjudas någon att tala med antingen enskilt eller i grupp t ex för barn till föräldrar som separerar, dör eller drabbas av psykisk sjukdom eller missbruk.

Alla kommuner i länet borde implementera det suicidpreventiva program (SPIS), som utarbetats av Nationellt centrum för suicidforskning och prevention av psykisk ohälsa (NASP)

Med stöd av ovanstående föreslår jag kongressen besluta:

Att uppdra åt NLL och länets kommuner att inom ramen för ovannämnda samarbete särskilt beakta det förebyggande arbetet mot psykisk ohälsa hos barn och ungdom i enlighet med förslag ovan.

Piteå 2013-10-22

Roland Olofsson

Piteå Socialdemokratiska Senior-klubb

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 34

Föredragande: Britt Westerlund

Motionären tar upp ett mycket angeläget område för barn. På senare tid har dessa problem uppmärksammats både inom psykiatrin men även inom övrig hälso o sjukvård och inom kommunerna.

Det krävs en större samordning mellan samhällets olika aktörer för att se och uppmärksamma dessa barns behov.

I Framtidskontraktet som antogs av partiets senaste kongress framkom att psykiatrin behöver gemensamma mål för fler samhällssektorer och en nationell plattform som slår fast vad som är psykiatrins uppdrag och hur den ska utvecklas. Vi föreslår en långsiktig nationell handlingsplan för vård och stöd.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen

35 Prostatacancer – Piteå Ak

Prostatacancer har blivit ett stort hälsoproblem. I dag är det Sveriges vanligaste cancerform, med nästan 10000 nypptäckta fall årligen. Faktum är att 2500 män dör årligen i prostatacancer.

Vid alla cancerformer är tidig upptäckt avgörande för bästa möjliga prognos. Därför bör prostatacancer diagnosen ställas så tidigt som möjligt.

I dag finns ett enkelt blodprov Prostata effektivt antingen (PSA) där manproflyktiskt kan följa förloppet om man tar PSA-provet med jämna mellanrum, exempelvis vartannat år.

Kostnaden för ett PSA-prov är rimligt och varför inte lägga en kostnad på 200 kronor på kunden. Samma kostnad som debiteras för en mammografi.

PSA-provtagningen delar läkarvetenskapen i två delar, för och emot. Men i dag är de flesta läkare för PSA-provtagning.

Motionen antagen av Munksund- Skuthamns Socialdemokratiska kvinnoklubb som sin egen i oktober 2013

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 35

Föredragande: Kent Ögren

Motionären beskriver en fråga som ofta varit föremål till diskussion på våra kongresser.

Ett förhöjt PSA värde kan vara naturligt utifrån ålder. Ett högre PSA-värde i ett blodprov behöver alltså inte betyda att man har cancer. Har man bara en liten ökning av PSA i blodet beror det oftare på en godartad prostataförstoring än på en prostatacancer.

Att screena alla män från 50-75 år skulle innebära att vi använder sjukvårdens resurser, utifrån vad vi vet idag, på ett icke tillfredställande sätt. I sjukvården tillhör denna typ av åtgärd sådant som inte har en hög prioritering.

Det finns dock grupper som kan ha anledning att ta ett PSA prov vid vårdcentralen. Dessa grupper kan utifrån ärftlighet (manliga släktingar som haft prostatacancer) etnicitet och ålder välja att testa sig. Ett högt PSA värde visar dock inte om det är cancer utan bara ett skäl att ta ytterligare prover som kan innebära andra risker och komplikationer.

Då det idag inte finns andra metoder att diagnostisera prostatacancer är det inte försvarbart att införa en obligatorisk undersökning. Nya studier finns men det saknas fortfarande ännu några större vetenskapliga undersökningar trots det motionären anför. Det finns ej heller andra rekommendationer från Socialstyrelsen som visar om fördelarna med PSA-prov hos män.

Frågan har dessutom nyligen diskuterats i Norra sjukvårds regionen och politiskt bedömts som inte aktuell att införa i norra regionen.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen.

36. MVC och BVC en central del i den regionala utvecklingen – Överkalix Ak

Många av länets hälsocentraler står inför stora utmaningar (ex. pensionsavgångar och arbetskraftsbrist) vilka kan kräva sammanslagningar och/eller nedläggningar av avdelningar och i värsta fall hela hälsocentraler.

För att främja en jämställd och solidarisk vård samt trygga en hållbar utveckling av hela länet är det därför viktigt att vi som Socialdemokrater arbetar för en fungerande mödra- och barnavård i länets samtliga kommuner.

Om en gravid kvinna inte kan besöka en mödravårdscentral på hemorten är risken stor att besöken på annan ort uteblir. Därmed ökar risken för allvarliga komplikationer för såväl mor som barn och vi tar ett stort steg bakåt i hälsovårdens utveckling.

Samma sak gäller om en barnfamilj inte kan ta vaccinationer och göra rutinkontroller på hemorten. Då finns risken att kontrollerna uteblir och allvarliga sjukdomar inte upptäcks i tid.

Med andra ord:

- Mödra- och barnavård räddar liv
- En ort utan MVC attraherar inte personer som planerar att bilda familj
- En ort utan BVC attraherar inte barnfamiljer

Överkalix den 12/12-2013

Sara Rahm

Vi föreslår kongressen besluta att:

- 36:1 Socialdemokraternas partidistrikt i Norrbotten aktivt arbetar för en fungerande mödra/barnavård i länets samtliga kommuner.

Distriktstyrelsens utlåtande över motion nr 36

Föredragande: Britt Westerlund

Motionären skriver i sin motion att Mödra- och barnavård räddar liv och det kan DS bara hålla med om.

MVC och BVC är viktiga verksamheter i Landstingets regi och ska finnas lättillgängliga.

Motionären yrkar att ”Socialdemokraternas partidistrikt i Norrbotten aktivt arbetar för en fungerande mödra/barnavård i länets samtliga kommuner”

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla motionen.

37. För att bibehålla service i glesbygden förslår vi – Enskild

37:1 Att partidistriktet verkar för att Norrbottens läns landsting åter öppnar befintlig tandläkarmottagning i Vuollerim. Tandläkarmottagningen är ändamålsenligt inredd med modern och fullständig utrustning för tandvård. Tandsköterska finns som är bosatt i Vuollerim. Ur samhällsekonomisk synpunkt bör det vara mer kostnadseffektivt att personal resor från Jokkmokk till Vuollerim istället för att ALLA patienter reser från Vuollerim till Jokkmokk.

Under senare år har personal funnits tillgänglig vissa dagar i veckan för bokade besök hos tandläkare eller annan tandvårdspersonal. Tandläkarmottagningen stängdes för ett år sedan, vilket vi anser vara resursslöseri, ur både kostnads- och miljösynpunkt.

- Resa mellan Vuollerim och Jokkmokk sker som regel med bil, vilket innebär att flera bilar går mellan orterna. Tid för behandling stämmer sällan med busstider vilket gör att de flesta använder bil i stället för att vänta på buss.

- När det gäller äldre eller handikappade personer behövs både personal /följeslagare och taxi, vilket innebär ökade personalkostnader för kommunen och taxikostnad för landstinget.

- Barn och ungdomar kan besöka tandvården på hemorten, behöver inte resa till Jokkmokk. Friskolan i Vuollerim har elever från Harads, även de kan beredas tandvård i Vuollerim, istället för att åka till Boden. Föräldrarna minskar frånvarotiden från arbetet, vilket är positivt för den enskilde, arbetsgivare och dessutom minskar kostnad för staten i form av uttag av tillfällig föräldrapenning.

De äldre barnen/ungdomarna kan själva gå till tandläkarmottagningen.

- Akut tandvård kan ges i mån av tid, i annat fall kan den akuta vården ges vid Folktandvården i Jokkmokk.

Partihälsningar från kamrater i Vuollerim

Kerstin Hellgren-Tobiasson

Nils-Göran Sandgren

Eivor Auna

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion 37

Föredragande Kent Ögren.

Frågor om olika tandvårdskliniker vara eller inte vara finns ofta på dagordningen.

Folk tandvården lever i en konkurrensutsatt situation därför är det nödvändigt att alltid pröva nyttan med små filialer till det intäktsbortfall som restiden innebär.

Distriktsstyrelsens mening är att det dessutom finns många olägenheter med små filialer. Restiden för berörd personal är en sak men ensamarbete är inget som vi förordar. Innan filialer stängs så görs det dessutom en noggrann genomgång och konsekvensanalys.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att avslå motionen

Partiet internt

Föredragandegrupp: Peter Roslund, Birgitta Larsson, Alexander Nilsson.

38. Samlad aktion mot främlingsfientlighet och mot försämringar inom välfärden med hjälp av aktuell lokal information. - Överkalix

Med tanke på att SD ökar sina medlemskoder så måste vi ta till oss det och verkligen fundera över orsaken till att ett främlingsfientligt parti vinner mer och mer sympatier. Vi kan därför inte längre riskera att folk fortsätter att ge sin röst till ett så odemokratiskt och främlingsfientligt parti.

Men ... är det bara främlingsfientlighet som lockar över väljare?

Är det inte så att många människor, och tyvärr många unga, i sin frustration, ilska och vanmakt vänder sig till ett parti som har något att skylla dagens försämringar på?

Arbetslöshet, försämrade arbetsmarknadsvillkor, övriga försämringar i välfärden kan leda till att människor i protest ser ett alternativ i SD.

Vi är på väg i en svårkontrollerbar situation där man i stället för att angripa den borgeliga politiken lutar sig mot ett främlingsfientligt parti.

Därför är det vår absoluta skyldighet att förmå dessa människor att ta avstånd från dagens borgeliga styre och SD:s politik. Även om vi har tillgång till material och information från Socialdemokraterna centralt, så tror vi att mycket finns att vinna på att ha lokalt material där vi i första rummet tar upp vad vår lokala politik har åstadkommit hittills och vad vi ska genomföra om vi framöver får majoritet för vår politik.

Vi föreslår därför kongressen besluta att:

- 38:1 Distriktstyrelsen får i uppgift att ta fram ramar med material för att få ut vår politik, där det på ett enkelt näraliggande sätt belyser våra ambitioner och våra lokala löften om förbättringar vid valseger.
- 38:2 Detta grundmaterial tillställs arbetarekommunerna där man kan fylla på med egna tillägg, exempelvis faktarutor, samt
- 38:3 Arbetet med att kontinuerligt få ut aktuellt material ska vara en viktig del i valarbetet.

Motionen antagen vid Lansjärvs Socialdemokratiska förenings medlemsmöte den 8/12-2013 och förklarad omedelbart för justerad.

Mötet föreslår att Överkalix Arbetarekommun antar motionen och sänder in den för behandling på Norrbottens Socialdemokratiska distriktkongress 2014.

Tord Henriksson, ordförande
sekreterare

Ann-Louise Henriksson,

Distriktsstyrelsens utlåtande över motion nr 38

Föredragande: Birgitta Larsson och Alexander Nilsson

Motionären tar i sin motion upp vikten av en samlad aktion mot främlingsfientlighet och mot försämringar inom välfärden med hjälp av aktuell lokal information.

Motionären vill att Distriktstyrelsen arbetar fram grundmaterial som går att använda lokalt ute i arbetarkommunerna angående dessa angelägna frågor, samt att detta material kontinuerligt sänds ut till arbetarekommunerna.

Motionären har helt rätt i att vi måste ha en strategi vad gäller hur vi ska arbeta gentemot främlingsfientliga partier. Strategin måste komma från Partistyrelsen, som ska brytas ner på distriktsnivå för att sedan brytas ner på lokal nivå utifrån respektive arbetarekommun.

Precis som tidigare valår så ska arbetarekommunerna arbeta fram sina lokala handlingsprogram, där de för fram de frågor som är extra viktiga lokalt. I detta program kan även lokala strategier vad gäller dessa frågor om hur vi bemöter främlingsfientlighet ingå.

Distriktstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla att-sats 38:1

Att anse 38:2 besvarad

Att Bifalla 38:3

39. Politisk representation för kandidater med utomnordisk bakgrund – Enskild

Valberedningen för Socialdemokraterna i Norrbotten presenterade sitt förslag till listor inför valet 2014. De skriver in sin presentation att de har prioriterat facklig erfarenhet och etnisk mångfald. De har målet att bygga ett starkt socialdemokratiskt lag för framtiden. De har inte några kandidater med utomnordisk bakgrund på valbar plats varken på Landstigsfullmäktige, EU-parlamentet eller Riksdagslistan.

När man ser Landstigsfullmäktige, EU-parlamentet eller Riksdagslistan som valberedningen presenterat har kriterium Etnisk mångfald inte inkluderat de kandidater med utomnordisk bakgrund.

En fungerande representativ demokrati måste spegla samhällets sammansättning. De folkvalda måste representera väljarna. Förutsättningarna för att ta uppdrag för olika grupper bör ses över. En representativ demokrati rymmer de bästa förutsättningarna för att skapa en starkare demokrati.

Eftersom demokratin ska omfatta alla är det ytterst allvarligt att en stor (ca 20 %) grupp står utanför. Vi, socialdemokraterna har ett stort ansvar för att stimulera och möjliggöra ökat deltagande i den demokratiska debatten. Politiken måste flyttas ut i människors vardag och fler måste ges uppmuntran till delaktighet. När de förtroendevalda och medborgare kommer närmre finns det bättre möjligheter till dialog och inflytande.

Denna delaktighet och inkludering arbetet skulle ge förutsättningar för att flera människor skulle trivas i våra kommuner och vårt län.

Socialdemokraterna som bygger sin övertygelse på alla människors lika värde har ett särskilt ansvar att se till att våra företrädare och förtroendevalda speglar våra medlemmar och väljare.

Kampen för invånarna med utomnordisk bakgrund politisk representation bör stödjas av Socialdemokraterna i Norrbotten.

Jag yrkar

- 39:1 Att vi inom socialdemokraterna tydligare markerar vår inställning om inkludering för de kandidaterna med utomnordisk bakgrund i politiska maktposition.
- 39:2 Att vi inom socialdemokratin ska lägga fram kriterier till valberedningen att de ska lägga 15-20% kandidater med utomnordisk bakgrund på valbar plats.
- 39:3 vi inom socialdemokratin ska ha 15-20% ordinarie ledamöter med utomnordisk bakgrund i valberedningen.
- 39:4 Om motionen bifalls av Luleå Arbetarekommun och skickad vidare till Distriktskongressen
- 39:5 om motionen inte bifalls av Luleå arbetarekommun ska motionen sändas vidare som enskild till Distriktskongressen.

Mehmet Tekin

Luleå, 15 november 2013

Distriktsstyrelsens utlåtande över motionerna 39, 40 och 41

40. Fler äldre på valbar plats – Kalix Ak

Idag är 25 procent av Sveriges befolkning 65 år eller äldre. Den gruppen är idag underrepresenterad i politiken i förhållande till sin andel av befolkningen (gruppen är idag X %). Detta strider mot partiets egna mål. Representativiteten är viktig och att även politikerna i riksdagen skall återspegla sammansättningen av befolkningen och valmanskåren. De politiska prioriteringarna som görs av partierna återspeglar ofta åsikter från dem som redan innehar de politiska uppdragen.

Jag föreslår

- 40:1 att partiet verkar för en ökad representation av äldre på valbar plats, med målet att våra politiker återspeglar sammansättningen av befolkningen

och
valmanskåren, och detta på alla nivåer inom vårt parti.

Britt-Inger Nordström Kalix S-förening.

41. Pensionärer i riksdagen – Enskild

Kampen om pensionärerna var hård under förra valrörelsen. Men det märks inte i riksdagen under den innevarande mandatperioden. Socialdemokraterna saknar ledamöter som är över 65.

I Socialdemokratiska äldre politiska plattform, partistyrelsens plattform 2009 står att läsa (utdrag):

”Pensionärer är ingen enhetlig grupp. Alla äldre är unika, med olika behov och drömmar. Precis som de var innan de blev pensionärer. Det är stor skillnad på att vara 65 år och 95 år”.

”Riksdagens utredningstjänst (RUT) har undersökt hur väl folkvalda representanter befolkningen när det gäller ålder. Mer än var femte medborgare är över 65 år men i Sveriges Riksdag är de en försvinnande liten minoritet. Både ungdomar och 65 + är underrepresenterade när det gäller både nominerade och valda. Människor i medelåldern är på motsvarande sätt överrepresenterade bland de folkvalda.”

”Pensionärer är viktiga stöttepelare i samhället. Deras erfarenhet och kunnande behövs. Pensionärer är ingen enhetlig grupp i livets slut. De är olika. De har fortfarande stora delar av livet framför sig och de behövs i samhället liksom i politiken”.

Nu är det dags att gå från ord till handling och se till att också pensionärer 65+ nomineras och får en plats i riksdagen m.fl församlingar. Socialdemokraterna måste se till att vi tar till vara erfarenhet och kunskap hos pensionärerna och visar det i praktisk handling och i vår valplattform år 2014.

Jag yrkar att:

- 41:1 Pensionärer måste fortsättningsvis ges utrymme att bli valda i vårt parti enligt att de är var 5:e medborgare
- 41:2 Partiet skall fortsättningsvis nominera 65+ och ge dem plats på riksdagslistor och andra listor
- 41:3 Luleå Arbetarekommun bifaller motionen och skickar den till Distriktskongress 2014 alt skickar den som enskild motion
- 41:4 Distriktskongressen 2014 bifaller motionen och skickar den till partistyrelsen för åtgärd.

Luleå 4 oktober 2013

Eva Hedesand Lundqvist, Luleå

Distriktsstyrelsens utlåtande över motionerna 39, 40 och 41.

Föredragande: Peter Roslund

De tre motionerna handlar samtliga om att representationen i de politiska församlingarna bättre ska spegla befolkningens sammansättning.

Motion 39 avser representationen för utomnordiskt födda svenskar och motionerna 40 och 41 avser de äldres möjlighet att vara representerade i de politiska församlingarna.

Distriktsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om att det är viktigt att beslutsfattare på olika nivåer speglar hur medborgarnas sammansättning ser ut oaktat om det gäller yngre, medelålders, äldre, män, kvinnor, etnicitet, bostadsort, facklig tillhörighet etc.

Det är allas vårt ansvar att se till att vi får en rimlig spridning mellan olika intressen och grupper av medborgare då vi nominerar företrädare till olika förtroendeuppdrag. Distriktsstyrelsen tror dock inte att det är en framgångsrik väg att i förväg dela upp uppdragen efter i förväg bestämda kvoter. Vi har gjort så några gånger för att bryta gamla invanda mönster, som t.ex. varannan damernas/herrarnas. Detta val har partiet centralt tagit ett mål att var fjärde kandidat på våra listor ska vara yngre än 35 år. Det är ett bra mål, men vi vet också vilka svårigheter vi har att uppfylla det.

Att spegla befolkningens sammansättning är dock inte så enkelt då profilen på partiets medlemskår inte överensstämmer med befolkningen. Ett dilemma som vi delar med de flesta andra partier.

Det är ju i första hand partimedlemmar vi nominerar till olika förtroendeuppdrag. Det ser också olika ut från kommun till kommun. Vissa kommuner har en högre andel äldre i sin befolkning, andra en betydligt yngre befolkning. Detsamma gäller andelen utomnordiskt födda medborgare där det skiljer mycket från kommun till kommun. Därför är det svårt att i förväg dela upp uppdrag i olika procentsatser efter de olika intressen vi vill bevaka. Det måste avgöras lokalt efter de förutsättningar som gäller i den enskilda kommunen.

Det viktigaste, enligt distriktsstyrelsen, är att de företrädare vi utser röner ett förtroende hos våra väljare och anses inneha den kompetens som uppdraget kräver. Det är de absolut viktigaste faktorerna då vi utser våra kandidater. Men självklart är vårt mål att se till att så många grupper/intressen som möjligt ska känna att de känner sig representerade i de politiska församlingarna.

Distriktsstyrelsen föreslår distriktskongressen besluta

Att bifalla att-satserna 39:1, 41:2 och 40:1
Att Avslå att-satser 39:2, 39:3, 41:1
Att I övrigt anse motionerna besvarade